

Az élet-univerzalizmus könyve

Írni kezdte: az első élet-univerzalista

Élet-univerzalista vallási és társadalmi rendszer 2016

Pre-1 – Már alakul

Érvényes: 2016. január 17-től a következő változat megjelenéséig

Verziószám: pre-v1.0.0

Évfolyamszám: 6.

pre-v1.0.0 kézirat lezárva: 2016. január 17.

Copyright

Elektronikus változat: Creative Commons Nevezd meg!-Ne add el!-Ne változtasd! 2.5
Magyarország licenc

Papír alapú változat: © Élet-univerzalisták, 2010 - 2016

Alkalmazott jelölések az egyes kiadásoknál

Jelentéssel bíró (szemantikus) változat-számozási rendszer van használatban (a 2010. évi alfa, a 2015-ös béta és a 2016-os pre-v1.0.0 kiadás kivételével) amely szerint:

Első számjegy: a fő (Major) változatot jelzi, és növekszik új fejezet, vagy a meglévő fejezetekhez újabb pontok hozzáadása esetében;

Második számjegy: (Minor) kisebb kiegészítések, változtatások, bővítések esetén növekszik, pl. újabb kommentároknál;

Harmadik számjegy: (Revision, Patch) kisebb módosítás, javítás esetén növekszik.

A „v” a verzió, változat rövidítésére szolgál.

Az utolsó számjegyhez további állapotjelzés céljából kötőjellel vagy anélkül alfanumerikus karakterek csatlakozhatnak, mindig kisbetű-karakterrel kezdve. Pl.: v1.0.0-alfa

Alkalmazott jelölések a főszövegben

X. sorszám (1. 2. 3. stb.): élet-univerzalista vallási tantétel;

□ (általános valutajelzés szimbólum): a tantétel indoklása, ha az külön szükséges, valamint a továbbiakban a módosítások indoklása az előző és a legutóbbi változat különbségeit tartalmazó (diff) publikációkban;

×X (szorzásjel szimbólum) és sorszám: kommentár, hasznos kiegészítés, sorszámozva, zárójelben a forrás megadásával.

Tartalom

Az élet-univerzalista vallási és társadalmi rendszer

- [1. A rendszer oka](#)
- [2. A rendszer célja](#)
- [3. A rendszer jellemző tulajdonságai](#)
- [4. A rendszerrel szembeni elvárások](#)
 - [4.1 Hitetés, ellenőrizhetetlen ígéret](#)
 - [4.2 Isten igazságosságába vetett hit](#)
 - [4.3 Vallási türelem](#)
 - [4.4 A valóban jó vallási és társadalmi rendszer által kielégítendő emberi igények](#)
- [5. Istenérvek az élet-univerzalista rendszerben](#)
 - [5.1 A fejlettségi sor megléte az élővilágban](#)
 - [5.2 Pascal fogadás-érve](#)
- [6. A-terv, ha Isten létezik; B-terv, ha Isten nem létezik](#)
- [7. Élet-univerzalista szimbólumok](#)
- [8. A fá-modell](#)
 - [8.1 A változtathatatlan rész](#)
- [9. Minden, ami fontos](#)
 - [10 A vágy tárgya és a helyes életút](#)
 - [10.1 A helyes út – a szükséges fejlődés legfontosabb részei, és a szükséges kutatási irányok](#)
 - [10.2 A csapdák elkerülése, kivédése](#)
 - [10.3 Az emberi faj fennmaradásának fontossága](#)
 - [10.4 Az elv elvileg fontosabb, mint a személy](#)
 - [10.5 A minőség fontosabb a mennyiségnél](#)
 - [10.6 A társadalmilag valóban fontos képességek](#)
 - [10.7 Különleges képességek](#)
 - [10.8 Karizma](#)
 - [10.9 Fontos élettapasztalatok](#)
 - [11. Élet-univerzalista szertartás, rítus, szokás, ismétlődő tevékenység](#)
 - [12. Élet-univerzalista iskola és önképzőkör](#)
 - [13. Az élet-univerzalista egyház és az állam kapcsolata](#)
 - [13.1 Az élet-univerzalizmus és az állami, vagy egy másik felekezeti iskola](#)

1. A rendszer oka

1. A régi vallások a XXI. századra már sok tekintetben túlhaladottakká váltak.
- 1.2 Azok a vallások, amelyek a születésükkor még újak, hasznosak és korszakalkotók voltak, az idők folyamán a változatlan tartalmuk miatt kerékkötőkké lettek, olyanokká, amelyek már több problémát okoznak, mint amennyit megoldanak – és az anyagi világ aktuális és konkrét problémáit nem tudják megoldani.
2. Mindegyik nagy vallásnak bőven megvolt már rá az ideje, hogy bebizonyítsa, mire jó, és mire nem: a hinduizmusnak több mint 4 évezrede (i.e. 2500-1800); a judaizmusnak (zsidó vallásnak) több mint 3 évezrede (i.e. XIII. századtól); a buddhizmusnak több mint 2,5 ezer éve (i.e. VI.-IV. századtól); a kereszténységnek kétezer éve, az iszlámnak több mint 1300 éve (Kr.u. VII. századtól).
- 2.1 Ennyi idő után már nem várható tőlük se jobb, se más, mint amit eddig nyújtottak.
- 2.2 Mivel a régi vallások zömében az érzelmekre és érzésekre építenek, és kevésbé az értelemre – és értelemszerűen egyáltalán nem az utánuk megjelent egzakt tudományokra –,

így az emocionalista rendszerek persze hogy nem tudják megoldani a racionális szükségletű „világi” problémákat.

3. A legújabbkori vallásokra pedig az jellemző, hogy nem annyira Istenhez, mint inkább a pénzhez, a vezetőik megélhetéséhez, és a hívek kihasználásához van közüik: az isteni haszon, Mammon-isten egyházai – és csak erősítik azt a nézetet, amely szerint az egyház nem más, mint a hit adószedője.

4. Bebizonyosodott, hogy az eddigi vallások nem tudják az anyagi világban az irányító szerepet jól betölteni, ezért átvette a szerepüket a világi állam, és a politika – amely más módon ugyan, de szintén nem tudja az irányító szerepet jól betölteni, mert a politikusok vagy csak a választástól választásig terjedő időre koncentrálnak, vagy elnyomó diktatúrát alakítottak ki – és a világi vezetésű helyek többségére az erkölcsi és szellemi hanyatlás a jellemző, mert a világi vezetés mögött nincs valóban jó világnézet, eszme, terv és cél, és hosszú távú koncepció.

5. Mindezek eredménye az elégedetlenség a meglévő vallásokkal és társadalmi rendszerekkel szemben – és annak felismerése is, hogy már lehetséges olyan vallási és társadalmi rendszert felépíteni, amely az eddigi vallásokat, mint kötelezően ismerendő vallástörténetet, magában foglalja, és meghaladja.

6. A régiek elismerése: a hinduizmus nagyszerű ókori filozófiai és vallási alkotás, amely az istenhiten kívül a világ működésének magyarázatául is szolgál;
Buddha nagy ókori bölcs, útkereső, és vallásalapító, aki számára Isten helyett a fő elérendő cél a szenvedés megszűnése, és az egyéni tökéletes lelki boldogság, tehát egy állandó érzés, és lelkiállapot;
a kereszténységben Krisztus a közvetítő Isten és ember között, és nagy próféta, valamint a 12 apostol is, akik erős hitet, és kimagasló lelki és intellektuális teljesítményt nyújtottak;
a középkorban született iszlámnál az eltelt idő igazolta, hogy Mohamed valóban az utolsónak tekinthető a nagy próféták sorában, mert azóta nem volt hozzá fogható.

6.1 Ők akkor nem tehettek jobbat; az eltelt időben történt természet- és társadalomtudományi fejlődés által viszont már lehet tovább haladni.

7. Ideje van az újnak és jobbnak; most már el kell indulni Isten felé lélekben és tettben, a hozzá vezető, erkölcs- és értelem-elvű, logikailag hibátlan úton.

8. Ennek alapján a régi vallások a vallástörténet megőrzendő és ismerendő része, mint elődök; viszont a szellemileg valóban fejlettek számára választott és követett vallásként már nincs rájuk szükség.

8.1 Az tudja meghaladni a régi vallásokat, aki már eljutott arra a szintre, hogy kételkedik bennük, valláskritikát tud róluk mondani – vagy egyszerűen csak jók az őstönei, és helyesen tud mérlegelni, és így valamely fontos elérendő célban, illetve célokban tovább tud lépni.

1×1 „...a hagyománnyal és a vallással az ember csak egyféleképpen cselekedhet helyesen: megismeri és tiszteletben tartja tanaikat, és sem önmagán, sem másokon erőszakot nem alkalmazva dönt a számára legmegfelelőbb mellett.”

(Kocsis Péter: A szüzességi fogadalom az egész világra vonatkozik)

http://www.kulturpart.hu/tulpart/8867/a_szuzességi_fogadalom_az_egesz_vilagra_vonatkozik

1×2 Kohlberg erkölcsi fejlődési stádiumai

Erkölcsi stádium

0. stádium – jó az, amit én akarok, s ami nekem tetszik

1. stádium – a büntetéstől való félelemből fakadó engedelmség

2. stádium – instrumentális relativizmus, hedonizmus, a szolgálatok cseréje
 3. stádium – jelentős személyek véleményéhez való igazodás, konformizmus
 4. stádium – az előírt szabályok és a formális rend megőrzése
 5. A stádium – utilitarizmus és az erkölcsről mint a társadalmi megegyezés produktumáról kialakult kép
 5. B stádium – magasabb rendű törvényekhez és a lelkiismerethez való igazodás
 6. stádium – egyetemes etikai elvekhez való igazodás
- (I. Sz. Kon: Az ifjúkor pszichológiája. Budapest, 1979. Tankönyvkiadó. 83. o.)

1×3 A többség elszántan kapaszkodik a meglévőbe; a haladás kerekét mindig egy kisebbség lendíti tovább.
(Bertrand Russell)

http://www.citatum.hu/szerzo/Bertrand_Russell

1×4 Tudvalevőleg a világot i.e. 4004. október 11-16. között teremtették, éppen olyanra, hogy tizenöt milliárd évesnek nézzen ki.

(P-DOX szólásmondás és bölcsesség gyűjtemény)

http://vilagnezet.blog.hu/2008/11/23/p_dox_szolasmondas_es_bolcsesseg_gyujtemeny

1×5 Bertrand Russel angol filozófus írta; (és sok mindenre magyarázatot ad)

Ha az emlékezetem nem csal, az Evangéliumban egyetlen dicsérő szó sem esik az értelemről.

(P-DOX szólásmondás és bölcsesség gyűjtemény)

http://vilagnezet.blog.hu/2008/11/23/p_dox_szolasmondas_es_bolcsesseg_gyujtemeny

1×6 „Megjelentek a pénzes vallások-vallásutáncok, melyek a tagokat befolyás szerzésére, vagy az anyagi jólétre és így a szektaszervezet és előjáróinak eltartására készítették.”

(Van valakinek itt Watchtower Library? – egy hozzászólásból)

http://www.gyakorikerdesek.hu/kultura-es-kozossag_vallas_378985-van-valakinek-itt-watchtower-library

1×7 Ez a hamis próféták, és a politikusbűnözők egyik jellemzője: „szép szavakkal fognak kifosztani”.

A vonatkozó rész Károli Gáspár fordításában: Péter Apostol II. levele 2.3 „És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel vásárt üznek belőletek; kiknek kárhóztatásuk régtől fogva nem szünetel, és romlásuk nem szunnyad.”

(Chuch Smith keresztény lelkipásztor nyomán, Ungi által)

1×8 A vallás akkor keletkezett, amikor az első csaló találkozott az első ostobával.

(Voltaire)

<http://www.citatum.hu/szerzo/Voltaire/2>

1×9 A tudás véget vet a hitnek; csak abban hihetsz, amit nem tudsz.

(P-dox nyomán Ungi)

1×10 Kétségtelen, hogy a régi nagy vallások könyvei szebben vannak megírva; viszont az élet-univerzalista első kiadás még csak egy alfa-változat. Ezen a téren a cél néhány éven belül elérni a bibliai szépírásszintet – és előre látható, hogy az élet-univerzalizmus a nyers gyémánt állapotából a megfelelő munkával a csiszolt gyémánt végső állapotába kerül.

Másrészt viszont, ha csak a szépírásszint van meg, akkor az csak egy díszes csomagolás, máz, a megfelelő belső tartalom nélkül; és ha választani kell a kettő közül, akkor a tartalom fontosabb a csomagolásnál; de ha nem kell közöttük választani, akkor a kettő együtt a legjobb.

Megjegyzésként, a keresztények is csak a Kr. u. 2. századtól kezdték a Biblia elnevezést használni az Istentől származónak vallott iratgyűjteményükre, amelynek csak Kr. u. 397-ben kanonizálták a szövegét, és választották el az apokrifoktól, és csak másfél évezred elteltével, a XVI. század közepén osztották számozott fejezetekre, és számozott versekre.

(A Wikipedia Bibliáról szóló szócikke nyomán Ungi)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Biblia>

2. A rendszer célja

1. Az élet-univerzalizmus fő célja a félisteni szinten át az isteni szint elérése a létező materialista világban, és nem csak a feltételezett túlvilágon.

□1 A cél oka: összességében ez a legjobb elérendő cél az ismert Világegyetemben, és az összes létező, és lehetséges Univerzumban is.

2. Cél az egyén és a közösség fejlődése, és haladása a legnagyobb elérendő cél felé.

3. Élet-univerzalista elérendő cél, hogy a világban lévő dolgok rendben legyenek – az elérhető lehető legjobban, optimálisan –, és Isten felé haladás történjen, lehetőleg belső meggyőződésből, belső erőből.

3.1 Elérendő cél az optimálisan működő társadalom, a jó közérzet, a hosszú, elégedett, boldog élet – még ha ebben a tévedések, és fájdalom általi tanulás lehetősége is benne van.

4. Szükséges a minél magasabb fokú intelligencia, és a tudásnál is nagyobb erkölcsi alap megléte, és a szabályoktól, törvényektől függetlenül is meglévő erkölcsi érzék, belső iránytű – tudása annak, hogy mi az erkölcsileg helyes, és mi a helytelen, és a kettő közül az erkölcsileg helyes választása.

2×1 Minden társadalom fő baja az, hogy valahol valamiben eltér az ún. moráltól, azaz a lelkiismeret el van nyomva.

(oncogito megállapítása)

<http://wita.hu/index.php?show=post&post=668&comment=6401>

3. A rendszer jellemző tulajdonságai

1. Az élet-univerzalizmus fejlődő, és a legnagyobb kitűzött célja felé haladó rendszer.

2. Az élet-univerzalizmus értelem- és erkölcs alapú rendszer.

3. Az élet-univerzalizmus olyan vallási és társadalmi rendszer, amelyben a vallás, a természet- és társadalomtudomány egy egységet alkot.

4. Ha jobb lehetőség nincs, intuicionista logika kerül alkalmazásra, az eldöntendő kérdésekben a nagyobb valószínűségű ágon haladást választva.

5. Az élet-univerzalizmus olyan hit, amelynek logikai és materiális alátámasztása van, és nem a bizonyít(hat)atlan isteni kinyilatkoztatásokon alapul.

5.1 Isten nem szól vissza, hogy nem mondta, úgyhogy ez kedvenc terepe a csalóknak, és a vallási téveszméseknek, szkizofréneknek. Mindazonáltal ez nem zárja ki az ismert fizikán túli (metafizikai), és az eddigi ismeretek határán túl lévő (transzcendens) dolgok létezését, hanem csak jelzi, hogy némely dolgok magyarázatára két lehetőség is van – és hogy ténylegesen melyikről van szó, az további ismereteket és vizsgálatot igényel.

6. Az élet-univerzalizmus materiális alapú vallási és társadalmi rendszer, a következők alapján:

6.1 Az elégséges alap elve szerint mindennek meg kell, hogy legyen a maga oka. Ennek mindenhol teljesülnie kell – kivéve az első okra vonatkozóan, ahol már csak visszautalások vannak, mint pl.: ha nem lenne anyag, akkor csak az érzékelhetetlen üres tér lenne, amely utóbbi a nevesített semmivel egyenlő; a tapasztalat viszont azt mutatja, hogy van anyag – és ha nem lenne anyag, akkor nem lenne tapasztaló sem – és nagy a valószínűsége, hogy anyag valamilyen formában mindig volt, van, és lesz, és ezért első oknak, minden dolog kiindulópontjának tehető, amely szerint az anyag létezésének nincs további oka. Az anyag további okokra már nem visszavezethető – az anyag eleve, és mindig létező adottság, mert

maga a legnagyobb rendszer anyagból és üres térből épül fel, és ennek a mindig volt, van és lesz rendszernek nincs további oka, mert nincs mögötte további okozó.

6.2 Akik szerint viszont mindenhez teremtő kell, pl. Isten, azok ott bukna meg logikailag, hogy akkor Istent ki teremtette? Hogyan és miből? Vagy ha nem teremtette, akkor Isten hogyan jött létre?

6.3 Ha viszont Isten elsőként mindig volt, van, és lesz, akkor mégiscsak logikusabb, hogy ezen bizonyít(hat)atlan állítás helyébe a megtapasztalható anyagot tegyük, amelyből kifejlődött Isten, az anyagban eleve meglévő tulajdonságok alapján, amelyek ezt a fejlődést lehetővé teszik, és Isten az élőlényi fejlődés során a legmagasabb szintet érte el.

6.4 Ha (a feltételezett) Istennek bármilyen anyagi, vagy energia-tulajdonságai vannak, akkor abból az is következik, hogy Isten előtt már megvolt az anyag – vagy pedig marad az a logikai bukás, hogy a semmiből keletkező Isten a semmiből teremtette az anyagot – ami ellentmond annak az általános érvényű tételnek, hogy a semmiből sohasem lesz valami, és a valami sohasem válik semmivé, hanem mindig valami marad, legfeljebb átalakul egy másfajta valamivé, ami aztán, megfelelő körülmények esetén akár vissza is alakulhat az előző állapotába, mint pl. a gammasugárzás – elektron-pozitron pár – gammasugárzás átalakulásnál.

6.5 A másik ide vonatkozó tétel, hogy Istennek és az emberi fantáziának semmi sem lehetetlen – kivéve azokat az ellentmondó állításos paradoxonokat, minthogy pl. Isten teremtsen egy akkora követ, amit ő sem tud felemelni: ha nem tud ilyet teremteni, akkor nem mindenható; ha tud ilyet teremteni, és nem tudja felemelni, akkor sem mindenható. Másként mondva, a mindenhatóságnak is megvannak a határai, mégpedig a logika, és az anyag fizikai tulajdonságai által – még akkor is, ha ezek a fizikai alaptulajdonságok megváltoztatók lennének, mert akkor is mindig van egy behatárolt állapot, mint ahogy egy forgó kaleidoszkópnak is mindig van egy konkrét állapota, ami az anyagi világra vonatkozóan a konkrét aktuális fizikát jelenti.

7. Az élet-univerzalizmus nem kreacionista, hanem evolúciós világnézetű rendszer, pl. a következők alapján: ismert tény, hogy az ember bélrendszerében baktériumok élnek. Ha ezek a baktériumok az emberhez hasonlóan elgondolkoznának a külső környezetükről, akkor szintén megállapítanák, hogy az a környezet pont olyan, ami lehetővé teszi a létezésüket, az életüket; és ennek alapján levonhatják azt a következtetést is, hogy mindez nem lehet véletlen – hogy pont olyan valószínűtlenül és különlegesen alakultak a dolgok, hogy mindez lehetővé váljon – tehát volt egy teremtő, aki az ő létezésük kedvéért teremtette ilyenre a világot. Ez a következtetés hamis, mert a valóság az, hogy nem a baktériumok kedvéért ilyen a világ, hanem az egy magasabb szintű célra jött létre, de mellékesen baktériumok létezésére, életére is alkalmas – és mert alkalmas, így is történik, és jobb esetben megvan a kölcsönös hasznosság, a szimbiózis.

7.1 Ugyanez a hasonlat alkalmazható az ember és a körülötte lévő nagy léptékű világ esetében is, mely szerint az ember a még nagyobb rendszerben olyan, mint a baktérium az emberben – vagy a legjobb esetben, mint az emberben az újszülött – és az élet-univerzalizmus ezen a legjobb választható pályán kíván haladni.

7.2 Akik szerint ez a lehetőség nem választható, azok önmagukat korlátozzák le valamely alacsonyabb szintre.

8. Az élet-univerzalizmus nem földhözragadtan materialista, és nem is a feltételezett túlvilági életre koncentráló – tehát a szélsőségektől mentes, arany középutas vallás.

9. Az élet-univerzalista úthoz öröm és bánat, siker és sikertelenség, probléma és megoldás – és mindazok, amik előfordulnak az anyagi világban –, természetes módon hozzá tartozik; tehát élet-univerzalistaként viseld el, és viseld jól.

9.1 Ha ezt úgy csinálod, hogy sem a jó, sem a rossz nem zökkent ki a lelki egyensúlyodból, nem térít el, nem térít ki, akkor csinálod jól.

10. Az élet gyakran erőfeszítés, és ez szükséges; a küzdelem viszont – úgymint küzdelem a többiek ellen – kerülendő, felesleges.

11. Az élet-univerzalizmusért nem halni kell, hanem élni kell.

11.1 Az élet-univerzalizmus elveiből és rendszeréből az öngyilkosság tilalma következik; végig kell menni az élet pályáján, nem megszakítani és feladni.

12. Élet-univerzalistaként úton járók vagyunk, és jó úton járók, Isten útján járók.

12.1 Vannak, akik a hiányosságaik miatt nem megfelelőek az élet-univerzalista útra; mások a saját dolgaikkal vannak elfoglalva, és nincs másra szabad kapacitásuk; őket hagyni kell járni a saját fejlődési útjukon.

4. A rendszerrel szembeni elvárások

1. Az élet-univerzalizmus elsősorban nem az érzelem, hanem az értelem vallása, és ennek is kell, hogy maradjon; nem emocionalista, hanem racionalista, és nem tekintélyelvű, hanem értelemelvű.

2. Az élet-univerzalizmusnak addig kell haladnia, fejlődnie, amíg végső, legnagyobb célját el nem éri.

2.1 Az isteni szint elérésével, következik az élet-univerzalizmus II.

3. Gyakorlatias, életre való rendszer kell, ami erkölcsileg és szellemileg mindig előrébb van a világtárgynál, és így mutat követendő példát.

4. A jó célokat és jó eszközökkel célszerűsége, és a világ-optimum legyen a vezérlő elv, és ne egy kisebb csoport érdeke.

4.1 A kölcsönös és arányos hasznosság elve érvényesüljön, és mindez korrupció és kettősmérce nélkül, a lehető legnagyobb egészre vonatkoztatva.

5. Az élet-univerzalizmusban önfegyelemre, és a hozott törvények nélkül is jól működő erkölcsi érzékre van szükség.

6. Fontos az erkölcsi tőke megszerzése, gyarapítása, és megtartása.

7. Az élet-univerzalizmus hosszú távú rendszer és ügy; és hosszú távon – még az erkölcsi kritériumokat nem számítva is – jobban megéri becsületesnek és tisztességesnek lenni, mint trükközni, és „furfangosnak” lenni.

8. A jó és erkölcsös ne kerüljön szembe a célszerűvel és haszonnal.

9. A valóban jó vallás és rendszer nem csak a céljaiban, hanem a tagjaiban is magas szinten erkölcsös, sőt, szentéletű; erre kell törekedni, úgy egyénileg és csoportosan, mind az alkalmazott szabályrendszer által.

10. Mihelyt az erkölcs válik az első számú kinyilvánított, és a rendszer által megkövetelt érdeké és értéké, megkezdődik a minél magasabb szintű erkölcsre való törekvés. Úgyszintén a rendszer kijátszását célzó törekvések is megkezdődnek, amelyeket ki kell tudni védeni.

11. Szükséges az ismeretek megszerzése a célhoz vezető módszerekről, és arról, hogyan működik a világ, valamint a jó és rossz közötti különbségről.

4.11×1 Kvázivégtelen számú mód van, ahogyan nem lehet elérni valamely célt; de van legalább egy mód rá, ha nem tiltja a fizika.

(Ungi)

12. Fontos a tan megértése, betartása, és betartatása, alkalmazása.

13. Szükséges a tanultak gyakorlása, hogy azok képességgé és készséggé váljanak.

4.13×1 Nem könnyű egy tanítást magunkévá tenni, hacsak naponta nem ápoljuk és dolgozunk rajta.

(Epiktétosz, The Golden Sayings of Epictetus – XXX)

http://www.gutenberg.org/files/871/871-h/871-h.htm#2H_4_0030

14. Tisztában kell lenni azzal, hogy hiába jók az elvek, ha nincs meg hozzájuk a betartott és betartatott szabályrendszer, akkor nem tudnak érvényre jutni a jó elvek.

15. Nem csak jónak, erkölcsösnek, hanem intelligensnek, nagy tudásúnak, tapasztaltnak, és bölcsnek is kell lenni – már csak azért is, mert az intelligens alacsony erkölcsűek, aljasok megtévesztik, becsapják az alacsony intelligenciájú erkölcsöset, jókat, így hatalmat szereznek felettük, és kihasználják, kizsákmányolják őket – és az irányító hatalmat megszerezve az aljas elgondolásukat érvényesítik a közösség egészére, és a szervezett, és hatalmon lévő bűnözői csoporttal szemben az egyénnek nem sok lehetősége van.

16. Mindenféle képmutatás kerülendő – amikor valaki jobbnak akarja mutatni magát, mint amilyen valójában.

16.1 Minden hibát, gyengeséget be kell ismerni, ha vannak, és törekedni a kijavításukra.

17. Fontos a valósághoz való ragaszkodás: tehát pl. mindenkit a valóságnak megfelelően kell megítélni; senki ne legyen idealizálva, mert annak a végeredménye a csalódás lesz az idealizált személlyel kapcsolatos elképzelésekben és reményekben.

17.1 Senki ne legyen alábecsülve sem, mert ez is a tévesen minősítőt minősíti.

17.2 Ne vetítsd ki másokra azt, ami benned van, legyen az akár jó, akár rossz.

4.17.2×1 Amit magadról gondolsz, hozzád tartozik; amit másokról gondolsz, az is hozzád tartozik.

(Hioszi Tatiosz)

<http://www.citatum.hu/idezet/16426>

18. Az ige, a szó, a beszéd, az érv, a gondolat, a bölcsesség, a törvény, a számítás a valóságot írja le, ne térjen el tőle, és ezen belül is az Isten felé vezető utat mutassa, kerülők nélkül.

19. Felül kell emelkedni a gyarlóságon, a primitívségen és a közönségességen, mert az sem a félisteni, sem az isteni szinthez nem illik.

20. Ha a tökéletesség elérhetetlennek látszik is, a tökéletességre való törekvés legyen meg.

21. Szükséges egyfajta alázat, amelynek értelmezését illetően, az egyszerűség kedvéért, tekintsük alázatnak az önteltség hiányát.

Tehát, alázat címszó alatt nem megalázásról és megaláztatásról, nem megalázkodásról, szervilizmusról, felfelé nyaló, lefelé taposó magatartásról, viselkedésről, és lelkivilágról van szó, hanem arról az alázatról, amelynek legmegfelelőbb szinonimája az önteltség hiánya, amikor nem helyezük magunkat mások fölébe, nem „nyomjuk le” a gyengébbeket, hanem tudjuk azt, hogy mindenki hol tart, milyen erkölcsi-szellemi, stb. szinten van, miben, és merre tart, beleértve saját magunkat is; és mindezt mindenféle felsőbbrendűségi és kisebbségi érzés nélkül tesszük, és vesszük tudomásul.

Ez a fajta alázat szükséges a kevélység, önteltség bűnének, lelki hibájának megszüntetésére.

22. Fontos az ellentmondás-mentesség, a logikai hibátlanság, a releváns, egymáshoz közvetlenül kapcsolódó elemekből álló hibátlan logikai sor, és a törekvés a tökéletességre ebben is.

23. A vakhit, mint mindent elfogadás, és a mindenben és mindenkiben kételkedés, mint mindent elutasítás – e két szélsőérték helyett, az arany középút a helyes; a mérlegelés, és a jó döntés képessége.

4.23×1 Az a baj a világgal, hogy a hülyék mindenben holtbiztosak, az okosak meg tele vannak kételyekkel.
(Bertrand Russell)

<http://www.citatum.hu/idezet/1390>

24. El kell érni, és meg kell haladni azt a szintet, amiben a régi vallások kiválóak, pl. erős istenhitben, hogy szépen vannak megírva, stb.

25. Nem csúcspont és hanyatlás típusú rendszert kell létrehozni, hanem egyenletesen fejlődő rendszert, amely a csúcspontját a legnagyobb célja elérésekor éri el, és ott átvált a következő rendszerre, az élet-univerzalizmus II.-re.

26. A történelmi tanulságok megtanulandók és megőrzendők az élet-univerzalista rendszerben.

27. Optimumkeresés lévén, a forma változhat, de csak a tökéletesebb irányába.

28. Az élet-univerzalizmus könyve az emberiség mindenkori legfontosabb tudásának, ismereteinek gyűjteménye legyen, amely által az élet útján lehet haladni, és az élet tengelyében lehet maradni; mindezt értelemszerűen korlátozott terjedelemben, és úgy, hogy központi kiindulási forrást jelentsen az egyes speciális szakismeretek felé.

28.1 A legfontosabb, egyetemes, általános érvényű ismeretek legyenek egy könyvbe integrálva, az élet-univerzalizmus könyvébe.

29. Az élet-univerzalizmus könyve újabb kiadásai a haladás egy-egy újabb lépcsőfokait jelentik – ezt kell, hogy jelentsék –, a haladást az optimum, a tökéletesség felé.

30. A módszert illetően építeni kell az elődök tudására, a bevált dolgaira, és hozzátenni a magunkét.

30.1 Néhány dolog másoktól átvett – a „mindent megvizsgáljatok, és ami jó, azt megtartsátok” elve szerint, és a világ eddigi összes tudásából merítve. –, néhány dolog pedig új felismerés.

31. A világjobbítást mindig kicsiben kell kezdeni, és ha az már azon a szinten jól működik, csak akkor szabad továbblépni.

31.1 Ami a politikai tevékenységet illeti, először hobby, aztán lobbi, aztán politika.

31.2 Amíg egy jól működő, és alaposan kipróbált erkölcsi és szellemi kiválasztási-, problémamegoldó- és gazdasági rendszer nincs meg, addig az élet-univerzalisták ne lépjenek fel politikai pártként, mert a korai, idő előtti fellépés kudarchoz, bukáshoz vezet.

32. Tedd fel a kérdést magadnak, hogy mivel tudsz hozzájárulni a rendszer jobbá tételéhez, fejlődéséhez – és tedd meg, a helyzeted és lehetőségeid felméréseivel úgy, hogy a hozzájárulásod ne legyen sem jelentéktelenül kicsi, sem vállalhatatlanul sok.

32.1 Ne várd, hogy majd mások megteszik helyetted, amit tenni kell. Ne várj a csodára, tegyél érte.

4.1 Hitetés, ellenőrizhetetlen ígérek

1. Az élet-univerzalizmusnak olyan vallásnak kell lennie, ami nem hitetésen alapul – nem azon, hogy hidd el, csak mert egy tekintélynek tekintett személy mondta –, hanem kiállja a tudomány kritériumainak próbáját is.

2. A tudomány vagy eleve nem feltételez, vagy ha feltételez, azt nem közli tényként.

4.1.2×1 Ismeretelmélet (episztemológia)

„Ismereteket két forrásból szerezhetünk: a tapasztalatból (a posteriori) vagy az elme működése révén (a priori). Továbbá ismereteinket másik két osztályba sorolhatjuk, attól függően, hogy bővítik ismereteinket (szintetikus igazságok), vagy inkább magyarázzák azokat (analitikus igazságok).”

(Wikipédia – Ismeretelmélet szócikkből)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Ismeretelm%C3%A9let>

4.1.2×2 „...a logika a »tisza gondolkodás« törvényeinek gyűjteménye. A »tisza gondolkodás« objektumai olyan lelki tartalmak, amelyek a szubjektív jellegű képzetektől eltérően, objektívek.”

(Wikipédia - Logika szócikkből)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Logika>

3. Nem ígérjük azt – mint pl. örök élet és mennyország a halál után, avagy a pokol, avagy a lelkek anyagi testekben való körforgása – amiről nem tudjuk, és nem is tudjuk bizonyítani, hogy van-e, és így van-e.

3.1 Jó esetben elérhető célokat ígérünk, a befektetett munka árán, a meglévő bizonytalansági tényezők mellett.

4. A vallás még a XXI. században is leginkább arról szól, hogy higgy, és ne gondolkodj, ne vizsgálj, ne ítéld, és ne te dönts – megteszik azt helyetted a vallási tekintélyek.

4.1 A tudomány pedig általában arról szól, hogy gondolkodj, vizsgálj, ítéld, dönts, bizonyosodj meg, és ne higgy, hanem kételkedj, az egyértelmű és végleges megbizonyosodásig.

4.2 Valaminek az igaz volta, az abban való hit, és az igazolás külön-külön szükséges, és csak így, együttesen elegendő feltételei a tudásnak.

5. Hiszem, hogy létezik Amerika – ez még Kolumbusz Kristóf (Cristoforo Colombo) idejében lehetett hit, amikor még nem voltak biztos ismereteik arról, hogy létezik-e vagy sem. Ma már senki sem mondja azt, „hiszem, hogy létezik Amerika”, mert erről bárki megszerezheti a bizonyítékot – ha nem fogadja el valósnak a meglévő információkat róla, akkor pl. megszerezheti személyes meg tapasztalás útján, azáltal, hogy odamegy.

6. Az ismeretszerzéssel, a vizsgálódással egyre több dolog kerül ki a hit tartományából (amiben jelenleg még benne van pl. a Földön kívüli élet létezése), és kerül át a biztos létezés (pl. Amerika létezése), vagy a biztos nem létezés (pl. az, hogy a Földet 4 teknősbéka tartja a hátán) vagyis a biztos tudás, a biztos ismeretek tartományába – és ez az, amitől a hitetők félnek, mert így van vége a hitetési lehetőségeiknek, amiből addig meg tudtak élni.

7. A 2010-es évben, és a XXI. század elején az emberi többség lelkivilága még mindig kb. 80% érzelemből (emocionalizmus), és 20% értelemből (racionalizmus) áll; és mert az érzelem túlsúlyban van az értelemmel szemben, így az emberek többsége érzelmek keltése által befolyásolható és manipulálható.

7.1 Aki viszont kihasználja mások gyarlóságát, ahelyett hogy tenne ellene, az maga is gyarló. Vö. csalással nyerj háborút, illetve megtevesztéssel szerezz lelkeket valamely ügryhöz.

4.2 Isten igazságosságába vetett hit

1. Ha Isten létezik, és bele is szól a nálánál fejletlenebb élőlények sorsába, akkor feltételezzük, hogy Isten, mint a legfejlettebb szellemű élőlény, a lehető legigazságosabban cselekszik.

4.2.1×1 ...az igazság (azaz valaminek az igaz volta) és az igazságosság (valaminek az igazságos volta) nem ugyanaz.

(ralf hozzászólása a wita.hu-n)

<http://wita.hu/index.php?show=post&post=668&comment=6401>

4.2.1×2 Az igazság az egyetlen ami fennmarad, minden más eltűnik az idők áradatával.

(Mahatma Gandhi)

http://hu.wikiquote.org/wiki/Mahatma_Gandhi

2. Isten, ha létezik – illetve ha nem létezik, akkor az Istenről való elgondolás – nyilván fölöttünk áll mindenben, ami számít; mégis az a legjobb, ha mellettünk áll, és mellette állunk, vagyis egymás mellett állunk – akkor is, ha az aktuális helyzeténél, méreténél, tudásánál fogva az egyik törpe, a másik óriás.

4.2.2×1 Nagy veszélyt rejt magában, ha az Istenről alkotott elképzelésemet aszerint alakítom ki, hogy szerintem Istennek milyennek kellene lennie. Ilyenkor ugyanis elképzelem milyen lennék én, ha tökéletes lennék, és ezt vetítem ki Istenre - ez határozza meg tehát az Istenről alkotott képemet. Ez a kép azonban nem egy valós képe Istennek, az így kialakított Isten nem ér fel a valódi Istennel. Vagyis Istent nem az emberek Istenről alkotott elképzeléseiben kell keresnem, hiszen ezek az istenképek alapvetően az emberek személyiségét, az emberek ideáljait tükrözik. Nagyon fontos, hogy az én istenképem arra a kinyilatkoztatásra épüljön, amelyet Isten adott az embernek önmagáról. Természetesen nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten önmagát a legtökéletesebben Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki. A Zsidók 1: 1-ben ezt olvashatjuk: „Miután régen sokszor és sokféleképpen szolt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szolt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.”

(Chuck Smith lelkipásztor tanításaihoz)

<http://www.chucksmith.golgota.hu/htm/61-2PE-001-001.htm>

3. Levonható következtetés és tapasztalati tény, hogy az emberi igazság és igazságosság pontosan olyan gyarló dolog, mint maga az ember.

4.3 Vallási türelem

1. Valamely vallás, illetve a hívei úgy szűnnek meg, hogy amikor az adott vallás állításai a megismert tényekkel szemben, vagy logikailag már végképp tarthatatlanná válnak, akkor kihál az utolsó híve is, akár fizikailag, akár úgy, hogy feladja azt a hitét. Ezt a folyamatot ki kell várni, azon az alapon, hogy mindenkinek joga van a téveszmékhez – vö. a becsaphatóság joga, illetve lehetősége –, főleg akkor, ha azok a téveszmék első ránézésre helyesnek, illetve hihetőnek látszanak – és amely jogot szokták kihasználni a csalók, szélhámosok, politikusbűnözők.

2. Hitvitába, nem bizonyítható dolgok vitájába nem érdemes belemenni, mert az olyan, mint leereszkedni egy feneketlen kútba; ahol nem találni semmit, viszont nehéz kijönni belőle.

2.1 Felesleges hitvitába bocsátkozni ott, ahol egyik fél sem tud bizonyítani semmit a tudományos kritériumok szerint.

3. Ha valaki nagyon ragaszkodik ahhoz a hitéhez, téveszméjéhez pl., hogy sajtból van a Hold, nem igazán lehet meggyőzni arról, hogy ez nem így van.

El lehet mondani neki pl. azokat a logikus és valós érveket, hogy a sajt élelmiszeripari termék, amely tehéntejből készül, ilyen és ilyen módon, és hogy a holdpor, és a holdközvetek ilyen és ilyen alkotórészekből állnak, és hogy azon a klímán nem tudnak megélni tehének – egy sem, nem hogy még olyan nagy számban, ami ahhoz kellene, hogy sajtból legyen a Hold.

Erre még mindig lehet azt válaszolni pl., hogy igen, de régen volt egy nagy tehén, és egy nagy pásztorfiú, és sajtból van a Hold.

Teát az utolsó mondat a témában valami ilyen lesz: „akkor menj oda, és edd meg”.

3.1 Hol van a vakhit határa, és hol kezdődik az elmebetegség? Nehéz kérdés – az viszont megállapítható, hogy a vakhit a téveszmékkel, az elmebetegséggel határos.

4.3×1 Akkor mondjuk, hogy egy hitünk tudás, ha az igazolt és igaz, és olyan módon igazolt, hogy az igazolás és az igazság között ok-okozati kapcsolat van. Magyarul a tudás: igazolt igaz hit.

(Wikipédia – Ismeretelmélet szócikk nyomán Ungi)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Ismeretelm%C3%A9let>

4.4 A valóban jó vallási és társadalmi rendszer által kielégítendő emberi igények

1. A kielégítendő materiális emberi igények, mint megoldandó problémák és elérendő célok, leginkább ezek: munka, egészség, rend, személy- és vagyónbiztonság, bűnöktől és bűnözőktől való mentesség.

1.1 A materiális emberek első számú elvárásai a jól működő gazdaság, az egészség, és a közbiztonság – tehát ezeket a materiális egzisztenciális igényeket kell kielégíteni elsősorban – amely igények nagyjából megegyeznek a Maslow-féle szükséglet-hierarchia-piramis alsó sorával.

1.2 A többségnek kell a kenyér, a szórakozás, és az igazságosság, körülbelül ebben a sorrendben.

1.3 Még egyszerűbb megközelítésben ugyanez: az átlagember két legfontosabb elvárása a környezete, a partnerei, a háztársa felé materiális lényként a ráfordított pénz, anyagi javak, és társas lényként a ráfordított idő; és ha ezekből szerinte nem kap eleget, akkor elégedetlen lesz.

1.4 A komoly szellemi igények csak a szellemivé vált emberek számára fontosak – és a XXI. században még mindig nem ők vannak többségben. Viszont ez nem azt jelenti, hogy nem lehetnek ők az irányítók – hanem azt, hogy a materiális emberek igényeit kellő súllyal figyelembe kell venni, és eszerint cselekedni.

4.4.1×1 A Maslow-piramis (vagy Maslow-szükséglet-hierarchia)

„A motívumkutatások szerint az emberek először a legfontosabb, legsürgősebb szükségleteiket elégítik ki.”

„Abraham Maslow szerint az emberi szükségleteket hierarchikusan lehet rangsorolni.

A piramis alján az alapszükségletek, a létfenntartáshoz kapcsolódó szükségletek helyezkednek el.

A létfenntartás megteremtése magával hozza a biztonsági szükségletek kialakulását: ez a megszerzett javak megóvását, védelmét jelenti.

A szociális szükségletek az ember társas lény mivoltából fakadnak. A szociális szükséglet kapcsolatteremtési, összetartozási szükséglet. Ennek kielégítése érdekében törekszik jó családi, érdeklődésének, gondolkodásmódjának megfelelő baráti, munkahelyi kapcsolatokra.

Az ember igyekszik megtalálni helyét a többiek, a társai között, ebből fakad az elismerés iránti szüksége: igyekszik elfogadtatni magát, elismertetni egyéniségét, képességét, rátermettségét.

A piramis csúcán az önmegvalósítás szüksége áll. Az emberek egy része erős késztetést érez arra, hogy képességét, tehetségét maximálisan kihasználja.”

„I. hiány alapú szükségletek:

1. Fiziológiai szükségletek: éhség, szomjúság, szexualitás
2. Biztonsági szükségletek: fizikai védetség, kiszámíthatóság
3. Szeretet, valahová tartozás szüksége: gyengédség, viszonzott szeretetkapcsolat
4. Elismerés szüksége: önbecsülés, mások elismerése, hírnév, becsvágy

II. növekedés alapú szükségletek:

5. Kognitív szükségletek: tudni, érteni, megismerni
6. Esztétikai szükségletek: szimmetria, rend, szépség
7. Önmegvalósítás szüksége: elérni a bennünk rejlő lehetőségeket

Kritikája

Az elméletet több bírálója hiányosnak nevezte. Bizonyos – az emberi viselkedés látszólagos irracionálisága miatt bekövetkező – esetekben a hierarchia nem érvényesül (például éhségstrájkolók esetében).”

(Maslow-piramis)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Maslow-piramis>

2. Nem arra kell építeni, hogy milyenek kellene lenniük az embereknek, hanem arra, hogy ténylegesen milyenek az emberek. Hogy milyenek kellene lenniük az embereknek, az csak egy további, és távolabbi elérendő cél.

2.1 Ideálisból ideálist lehet kihozni; nem ideálisból ideálist kihozni viszont ellentmondás, és kudarc; tehát először legyenek meg az ideális emberek az ideális célok eléréséhez, aztán következhet velük az ideális dolgok megvalósítása.

3. A világjobbítást kicsiben végzett kísérlettel kell kezdeni, ami ha beválik, akkor meg lehet próbálni alkalmazni nagyobb méretben is.

3.1 Addig nem érdemes hozzájárulni egy területhez a változtatás igényével, amíg nem tudunk a meglévő állapotnál valóban jobbat csinálni.

4. A tapasztalat azt mutatja, hogy a társadalmi történéseket, és a társadalmi közérzetet a vezetők, és a társadalom többi tagjának, a vezetetteknek a mentális állapota – elmeállapota, tudatállapota, erkölcsi és szellemi szintje – határozza meg, a többiekre ható, és visszaható alapon.

4.1 Tehát minden azon múlik, hogy ki mit visz be a meglévő rendszerbe.

4.2 Úgyszintén látszik, hogy egy ember gyors társadalmi változást nem tud elérni – ehhez akkor is évtizedek célirányos és szorgalmas munkája kell, ha tehetséges az illető.

5. A valóban jó vallási és társadalmi rendszer létrehozása nem csak a legfontosabb feladat, hanem a legnehezebb is, ami kellő odafigyeléssel, és alázattal érhető el.

4.4.5×1 Oktalanság, ha túlságosan bizonyosak vagyunk önnön bölcsességünkben. Egészséges, ha eszünkbe vessük, hogy a legerősebb is elgyengülhet, és a legbölcsebb is hibázhat.

(Mahatma Gandhi)

http://hu.wikiquote.org/wiki/Mahatma_Gandhi

4.4.5×2 Sok ember arra vár, hogy Martin Luther King, vagy Mahatma Gandhi visszajöjjen – de ők már eltávoztak. Csak mi vagyunk. Rajtunk múlik. Rajtad múlik.
(Marian Wright Edelman)
http://hu.wikiquote.org/wiki/Mahatma_Gandhi

5. Istenérvek az élet-univerzalista rendszerben

1. Az élet-univerzalizmus Isten-barát rendszer, mert van néhány olyan istenérv, amelyek által a semlegesség helyett Isten létezése felé billen a mérleg nyelve – és ezekkel szemben nincsenek igazán jó, vagy ugyanolyan súlyú tagadó érvek.

1.1 Az élet-univerzalizmusban használt istenérvek ez idő szerint nem bizonyítékok Isten tényleges létezésére, de elegendők a mellette való állásfoglaláshoz, miszerint Isten létezése valószínűbb, mint a nem létezése – valamint hogy semleges alapállásból is Isten létezésére érdemes fogadni.

1.2 Tehát nem Isten létét bizonyító, hanem csak a nagyobb valószínűségét adó érvekről van szó.

2. Mindezek alapján azt lehet mondani, hogy az élet-univerzalista álláspont agnosztikus teizmus, agnosztikus vallásosság, az Isten létében való bizonyosság (vö. vakhit) nélkül, tekintve, hogy a bizonyosság érzése nem egyenlő a tényleges bizonyítékkal (vö. téveszmék, tévképzetek, érzékcsalódások).

3. Jelenleg két istenérv, és további öt elgondolkodtató érv – úgy is, mint kérdés – van itt.

5.1 A fejlettségi sor megléte az élővilágban

1. Egyszerű, és könnyen megérthető istenérvről van szó – arról, hogy a földi élővilágban létezik a fejlettségi sor, legalább a baktériumtól kezdve az emberig, mint a legfejlettebb földi élőlényig.

1.1 Csupán ezt a fejlettségi sort kell kiterjeszteni Istenig, amely szerint Isten – vagy más szavakkal, az Univerzum legfejlettebb élőlénye –, az elképzelhető, illetve azon is túl lévő legfejlettebb, ideális élőlény.

1.2 Mennyi a valószínűsége annak, hogy csak a Földön létezik élet az egész érzékelt Univerzumban, vagy pláne azon is túl? Elég kicsi.

1.3 Mennyi a valószínűsége annak, hogy a végtelen időben valahol már megvalósult az életnek az a formája – akár záros határidőn belül is, az ősrobbanás nagy bummja, és az összehúzódás nagy recce között – amely elérte az isteni szintet, benne a halhatatlansággal, és meg is tudja tartani? Elég nagy.

1.3.1 Már csak azért is elég nagy, mert az ember is efelé tart; és az élet-univerzalisták nem csak spontán, hanem tudatosan.

1.4 Ez az élet-univerzalista istenérv, ami által Isten létezése felé billen a logikai mérleg nyelve.

1.5 Ez nem kreacionista istenérv – és nyilván ezért nem gondoltak rá a kreacionisták; az evolúció hívei pedig nem igazán foglalkoznak istenérvekkel, ők valószínűleg ezért nem vették észre ezt az egyébként elég nyilvánvaló elvet és érvet.

5.2 Pascal fogadás-érve

1. Blaise Pascal „fogadás”-érve, és elve, nem bizonyíték Isten létezésére, hanem annyit mond, hogy érdemesebb Isten létezésére fogadni – szavazni, azon az állásponton lenni –, mint a nem létezésére.

1.1 Ugyanúgy, ahogy érdemes kitölteni egy ingyen kapott lottószelvényt, mint nem kitölteni, mert az utóbbi esetben biztos, hogy nem nyerhető semmi, nincs nyereség, az előbbi esetben pedig nyerhet a fogadó; de ha nem nyer, akkor is csak ugyanott van a dologgal, mint a nem fogadók.

1.2 Az Isten létezésére nem fogadók esetében a nyerési esély 0; az Isten létezésére fogadók esetében pedig a nyerési esély nagyobb, mint 0.

1.3 Ez egy olyan fogadás, ahol ha valaki Isten nem létezésére fogad, akkor garantáltan nem nyer semmit, mert nincs, aki nyeresémet fizessen; ha pedig Isten létezésére fogad, akkor így már kétesélyes a lehetőség: vagy nyer, vagy nem.

1.4 További példával megvilágítva, Istent behelyettesíthetjük pl. Mr. X-szel.

Aki nem hisz Mr. X-ben, és igaz van, vagyis ezügyben „nyer”, az nem kap semmit, mert csak a létező Mr. X-től kaphatna valamit, így viszont nincs kitől kapjon.

1.5 Aki hisz Mr. X-ben, és Mr. X. létezésére fogad, annak két esélye van: ha Mr. X nem létezik, akkor ő sem kap semmit, értelemszerűen, mert nincs kitől kapjon. Ha pedig Mr. X. létezik, akkor kap valamit, csak azért, mert Mr. X. létezésére „fogadott”, vagyis ebben hitt.

1.6 Tehát miért ne fogadna bárki Mr. X. létezésére, amikor nem kerül semmibe, és ha szerencséje van, és Mr. X. létezik, akkor nyer valamit az „ingyen lottószelvényével”, azért, mert Mr. X. létezéséhez tette az x-et.

1.7 A fogadás-elv alapkonceptiója, hogy Isten valamiképpen megjutalmazza azokat, akik hisznek benne, és kielégíti a benne hívők materiális, vagy a lelki, érzelmi szükségletét, vagy mindegyiket.

1.8 Ha az Isten létezésére fogadásnak, illetve az Isten létezésébe vetett hitnek nincs semmi nyeresége, és mindegy, hogy valaki hisz Istenben, vagy nem hisz, akkor persze a fogadás-elv nem érvényes, és nem működik.

1.9 Viszont némelyik vallás komoly tét kérdésévé teszi az Isten létében hívést, illetve nem hívést; akik hisznek a létezésében, azoknak nagyon jót ígér, akik nem hisznek a létezésében, azoknak nagyon rosszat.

1.10 Itt megint két esély van, vagy igazuk van, vagy nem – és visszaugorhatunk a gondolatsor elejére, hogy miért érdemes inkább Isten létezésére fogadni, és hogy a bármiféle rá hivatkozó ígéretet Isten tudja csak teljesíteni.

5.3 Az érzékszervi érzékelhetőség hiánya nem elegendő bizonyíték valaminek a biztos nem létezésére

1. Az, hogy valamit nem érzékelünk, nem jelenti azt, hogy az a valami nem is létezik. Két dolgot jelenthet: vagy azt, hogy az a valami nem létezik, vagy azt, hogy bár létezik, de a meglévő természetes és mesterséges érzékszerveinkkel nem vagyunk képesek érzékelni – nem lévén minden létező dolog érzékelésére természetes, illetve mesterséges érzékszervünk – tehát attól, hogy mi nem érzékeljük, még létezhet.

1.1 Az viszont valószínű, hogy azért nincs rá érzékszervünk, mert az eddigi életünkhöz nem volt szükségünk az érzékelésére.

1.2 A rádióhullámok közvetlen érzékelésére például az eddigi ismeretek szerint egyetlen élőlény sem képes, pedig a rádióhullámok léteznek – és léteztek már az emberi rádiózás előtt

is, pl. a villámok elektromágneses spektrumában. De ennek érzékelésére kinek lett volna szüksége? Senkinek.

1.3 A kutya életformájához például szükséges az érzékeny szaglás. Az emberi életformához nem szükséges annyira érzékeny szaglás – az emberi életformához a fejlett agy, a gondolkodási képesség, az eszközhasználat szükséges.

1.4 A kutya abba az irányba fejlődött, az ember pedig ebbe az irányba.

1.5 A félisteni, és isteni életformánál biztosra vehető, hogy megint csak máshol lesz a hangsúly a képességeket illetően.

5.4 A vallás és Isten szükségessége

1. A vallásra, és Istenre – vagy legalábbis az isten-képre – szükség van az ideálokhoz és az elérendő célokhoz, és a világ megismeréséhez mindazon részeken, amely az egzakt tudományokon túl van, és a világ modellezéséhez is, az aktuális ismeretek szerinti legvalószínűbb modellhez.

1.1 Leegyszerűsítve: szükség van rá, tehát van; az emberek fejében biztosan, azon kívül talán.

2. Innen nézve zavaró, hogy rejtőzködő az Isten – ha van – ahelyett hogy egyértelműen, és minden kétséget kizáróan megnyilvánulna; de ha Isten, mint legfejlettebb élőlény így találta a legjobbnak, akkor nyilván az ő szempontjából igaza is van.

2.1 Milyen lenne a világ, ha Isten mindenki számára egyértelműen kinyilvánítaná magát? Mi történne akkor? Valóban jobb lenne úgy? Ezt is érdemes végiggondolni.

5.5 Isten létezése nem kívánság kérdése?

1. Ha valaki arra gondol, hogy Isten létezése nem kívánság kérdése – miért ne lehetne az? Nálunknál fejlettebb egyének és civilizációk már végigjárhatták előttünk az utat, és istenné lehettek a vágyaik, mint elérendő céljaik alapján.

1.1 Az embervilágban is, először kell az a kívánság, hogy a kívánság tárgya legyen, létezzen, jöjjön létre; és mihelyt céllá lesz a kívánság tárgya, kezdődik a megvalósítása.

1.2 A saját megvalósítási lehetőségen kívüli kívánság megvalósulása persze egy másik eset, de ez a feltétel nem szerepelt a kérdésben.

1.3 Úgyszintén Isten nem létezésének kívánsága is egy másik eset – amikor valamely létező esetében azt kívánja valaki, hogy az ne legyen. Az ilyen kívánság Isten és ellentétpárja létezéséhez vezet – tehát megint a valláshoz.

5.6 Az Univerzum – az atomihoz hasonló szerkezetével –, élettelen vagy élő rendszer-e?

1. Bár még nem dönthető el, hogy a nagyléptékű Univerzum egésze, vagy egy része élő vagy élettelen rendszert alkot-e, de valószínűsíthető a fraktál elv; az ismétlődés a nagyobb méreteken, és az adott környezethez alkalmazkodva, az életformában, alakban, életfunkciókban, életmódban.

1.1 Az ösrobbanás a „nagy bum”, és az összehúzódás a „nagy reccs”, nem egy nagy élőlény szívverése-e?

5.7 Ha az Univerzum nagy léptékű élő rendszert alkot, akkor lehet, hogy ez Isten teste?

1. Amennyiben igen, és Isten testében vagyunk, akkor legjobb esetben olyanok lehetünk, mint az anyja testében az újszülött – Isten-fiak szó szerint.

1.1 Rosszabb esetben csak olyanok, mint a bélben élő baktériumok; vagy hasznos, szimbiózisban élő, vagy káros, ártalmas lények.

2. Ezek már messzire vezető spekulációk, de nem teljesen alaptalanok.

5×1 Isten az emberi gondolkodás és a filozófia „állatorvosi lova”; tehát, ami minden betegségen átesett, és minden betegséget be lehet rajta mutatni.

(P-DOX szólásmondás és bölcsesség gyűjtemény)

<http://www.theseecret.hu/node/8283>

5×2 Mindenki hisz valamiben: a nem hívő ember egyik vallásban sem hisz, a hívő pedig általában egy kivétellel nem hisz a többi vallásban.

(Hívő = kritikai képességeiben szelektíven kihívásokkal küszködő?)

http://vilagnezet.blog.hu/2007/06/07/hivo_kritikai_kepessegeiben_szelektiven_

5×3 A „Nem hiszek Istenben.” és a „Hiszem, hogy nincs Isten.” jelentése nem ugyanaz.

(SG fórum - Meditáció - Élet egy másik dimenzióban sz4bolcs hozzászólása nyomán Ungi)

<http://www.sg.hu/listazas.php3?id=1084788012&order=reverse&index=6>

6. A-terv, ha Isten létezik; B-terv, ha Isten nem létezik

1. Az élet-univerzalista rendszer hitelességéhez és működéséhez nem alapfeltétel Isten tényleges létezése: ha Isten létezik, akkor az A eset és A terv, ha Isten nem létezik, akkor az B eset és B terv.

1.1 Mind a két lehetőség figyelembe van véve.

2. A kiindulópont az, hogy mindaddig fel kell tételezni Isten létezését, amíg egyértelműen, kétséget kizáróan az bizonyosodik be, hogy nincs. Ekkor következhet a B-terv.

3. A haladási útban, és az elérendő rész-célokban nincs sok különbség addig, amíg egyértelműen be nem igazolódik valamelyik eset.

3.1 Az alapvető különbség annyi, hogy valóságos, vagy az elképzelt ideális élőlény mint cél felé tartunk-e.

3.2 Ha ténylegesen létezik Isten, akkor valószínűleg nem fog az elképzelt ideális élőlényhez képest csalódást okozni.

7. Élet-univerzalista szimbólumok

1. Az élet-univerzalista szimbólumok – mint követendő megoldások, életstratégiák a növényvilágból – a diófa, a pálmafa, és a lótuusz.

1.1 A diófa hosszú életű fa, amelynek csonthéjas termését nem tudják károsítani a kártevők – ellenben a puha gyümölcsök egy része, vagy akár az egésze is, áldozatul esik nekik. A diófa viszont a 100%-os épségre törekszik, és önvédelemből kiváló.

1.2 Élet-univerzalista nézet szerint, ahol nem érdemes diófát ültetni, ott nem érdemes letelepedni, vagy ott maradni sem. Bár nem ez a dolgok minden mércéje, de ez az egyik.

1.3 A pálmafa azért élet-univerzalista szimbólum, mert szilárd alapokkal, mély gyökerekkel rendelkező, erős, és nagy fa, de a törzse mégis hajlékony és rugalmas, és nem törik el a természetben előforduló legnagyobb erőhatásoknak kitéve sem, és ezen tulajdonságai alapján életrevalóságból kiváló;

1.4 a lötusz pedig azért, mert a magja néha akár több ezer év eltelte után is csírázóképes marad.

2. Az állatvilágból jelkép az erdei cickány – a nagytestű dinoszauruszokat túlélő egyszerű, de nagyszerű kistermetű emlős;

2.1 az elefánt, amely nagytestű intelligens növényevő, és az állatvilágban lényegében ellenfél nélküli;

2.2 a teve, a zord (forróégövi) természeti körülmények növényevő nagy túlélője;

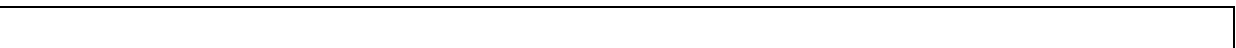
2.3 a vízi világban pedig a bálna, amely nagy testű, és a vízi világban lényegében ellenfél nélküli békés planktonevő;

2.4 valamint a kollektivisták életformában élő rovarok közül a méhek: szorgalmasak, a rendszerük az adott körülmények között optimálisnak tekinthető – nem élősködők, nem ragadozók, és nem is agresszívek, amíg nem bosszantják fel őket.

3. Ezek a növények és állatok olyan életformát valósítanak meg, amelyek az élet-univerzalista filozófiához és világnézethez közel állnak.

3.1 Természetesen itt nem annak a kifejezéséről van szó, hogy a többi fajnak nincs is létjogosultsága, vagy hogy az említett néhány fajra kellene szűkíteni a biodiverzitást – hanem arról, hogy egyrészt ezek a növény- és állatfajok állnak az élet-univ világnézethez és életformához a legközelebb; másrészt pedig, a félisteni életforma valóban a biodiverzitás némi beszűkülését jelenti, szükségszerűen, és elkerülhetetlenül, hiszen nem jellemezheti teljes egészében mindaz, ami az állatvilághoz tartozik, és ami már az embervilágban is bűnnek és hibának minősül – különös tekintettel a pusztításra, az élősködéssre, a ragadozásra.

4. Szimbólumként van még a láthatatlan fehér elefánt – ne gondolj a fehér elefántra – tehát csakazért is rá fogsz gondolni.

8. A fa-modell

1. Az élet-univerzalizmus logikai rendszere a fa-modell szerint épül fel; ezen belül a hurrikán-álló pálmafa a modell, mert rugalmas a törzse, mélyre nyúlnak a gyökerei, és a külső természeti hatások, a viharok sem eltörni, sem a földből kifordítani nem tudják.

1.1 A pálmafa-modell részei:

a) Mag, belső rész: fő elrendő cél; A és B eset; a minden időben és helyen érvényes fő tantételek;

b) Mag, külső burok: minden, ami nincs a belső részben;

c) Gyökér: az elméleti ismeretek;

d) Törzs, ágak, levelek: a gyakorlati felépítés, és működés.

2. A mag jelenti a fix kiindulópontot;

2.1 a gyökérzet a szellemi megalapozást, és megtartást, a valóságismeretet;

2.2 a növény szemnek látható része pedig a cselekvő szervezet.

3. A fa-modell szerint van a változtathatatlan rész – a mag belső része – és van a változtatható rész – minden, ami a mag belső részén kívül van.

3.1 A célok elérésének „hogyan”-ja az aktuális ismereti és környezeti helyzettől függő; ha megvan a szándék, az akarat, meglesz a mód is.

4. Más, de hasonló felosztás szerint három fő rész van:

a) az első rész az elmélet, az elvek;

b) a második rész az elmélet és gyakorlat, a rendszerszerkezet, a szervezeti struktúra felépülése;

c) a harmadik rész a materiális, fizikai rész, a gyakorlat, a történések, az elért eredmények.

5. Az élet-univerzalizmus könyve a fa-modell szerint az életben legfontosabb dolgok korlátozott terjedelmű gyűjteménye kell, hogy legyen.

5.1 A fán minden egyes levél lényeges – azért nőtt, mert szerepe van; viszont a legfontosabb a mag – a benne már meghatározott életcéllal, életpályával, fejlődési iránnyal –, valamint a fő gyökerek, a törzs, és a fő ágak kezdete. Ezeknek kell az élet-univerzalizmus könyvében benne lenniük, mert ez a legfőbb, és közös rész; a többi már szakirány, szakág, a hozzá tartozó szakemberekkel, szakirodalommal, és terjedelemmel.

5.2 Ami összességében nem alapvetően fontos, vagy társadalmilag nem annyira fontos, annak nem az alapkönyvben van a helye, hanem a szakkönyvekben.

5.3 Természetesen az emberi társadalom nem teljes mértékben hasonlít egy fára – figyelembe kell venni, hogy ez egy hasonlat.

8.1 A változtathatatlan rész

1. A változtathatatlan rész a fa modell szerint a szűk értelemben vett mag, amiből a lényeg, és minden további következik.

1.1 Ha előre nem látott okok miatt, vagy bármely okból a változtathatatlan rész megváltozik, akkor az már nem élet-univerzalizmus, hanem az valami más.

2. Ez a rész 2016-ban lesz lezárva, a lehető legjobb megfogalmazás céljából, de a mondandójában alapvető, lényeges változtatások nélkül.

3. A változtathatatlan rész a fő cél meghatározása: az élet-univerzalista vallási és társadalmi rendszer legnagyobb célja a félisteni szinten át az isteni szint elérése a materiális világban.

4. Valamint, az alábbiak is megfontolandók a változtathatlanságot illetően:

4.1 Az A és B terv, azokra az esetekre, ha Isten létezik, illetve ha Isten nem létezik.

4.2 Optimumkeresés.

4.3 A társadalmi, technikai, természeti csapdák észrevétele, elkerülése, kivédése.

4.4 A legnagyobb cél eléréséhez szükséges fajfenntartás elérése az anyagi világban.

4.5 A minden ami fontos szellemében a fontos információk, a tudás összegyűjtése, ismerete és a közjó érdekében történő használata.

4.6 A legfontosabb megtanulandó és megtanítandó ismeretek megállapítása, megtanulása, és tanítása.

4.7 A problémák felismerése, fontossági sorrendbe állítása, és a megoldásukhoz szükséges források hozzárendelése.

4.8 Szükséges az egység megőrzése; és szükséges a hasznos, életképesség-növelő biodiverzitás lehetősége a rendszeren belül.

4.9 A változatokat, és a változatok különbségeit meg kell őrizni, hogy látható legyen minden változás, fejlődés, és a nyomvonal.

5. A változtatható rész: az élet-univerzalista legnagyobb cél, és a részcélok elérésének hogyan-ja, módja, az optimum elérésének céljából, az élet-univerzalizmus szellemében, ahol a cél nem szentesíti az eszközt, a minőség előrébb való a mennyiségnél – és a többi élet-univerzalista elv és megállapítás szerint, amelyek megadják a mód irányvonalát, és kereteit.

9. Minden, ami fontos

1. Az élet-univerzalizmus egyik szlogenje: minden, ami fontos.

Mi a fontos? Melyek az élet legfontosabb dolgai?

1.1 Fontos a legnagyobb, és legfontosabb elérendő cél meghatározása; ez már megtörtént, és ez az élet-univerzalizmus alapja. (Fontos a célmeghatározás.)

1.2 Az aktuális legnagyobb problémák felismerése, országos, bolygó, és legnagyobb hatóköri szinten, ezek fontossági sorrendbe állítása, és megoldása. (Fontos a probléma-felismerés, és megoldás.)

1.3 Az igazság keresése; a logikai hibátlanság; a világ felépülésének és működésének ismerete. (Fontos a mindent tudás, vagy legalábbis minden fontos dolog tudása.)

1.4 Értelmes, jó célú, és céltudatos élet; a „mi az élet értelme” meghatározása egyéni szinten – mit akarsz elérni? – és ezek elérése. (Fontos az egyéni célok meghatározása, és ezek elérése.)

1.5 A ragadozó és parazita életforma helyett a valódi kollektivista életforma. (Fontos a közösségre optimális életforma meghatározása és elérése, a konfliktusok, háborúk elkerülése, és a fajfenntartás érdekében.)

1.6 Fajfenntartás az anyagi világban a legnagyobb cél eléréséhez szükséges ideig, és a további fennmaradás az akkorra elért életformákban. (Fontos a fajfenntartás, és az élet fennmaradása minden körülmények között.)

10. A vágy tárgya és a helyes életút

1. Ha a vágy tárgya és a helyes életút egybeesik, akkor rendben mennek a dolgok.

1.1 Viszont az a könnyebb, hogy ez a kettő eltérjen egymástól, mert az eltérést illetően sokkal nagyobb a lehetséges választék, az egybeeséshez, mint optimálishoz és ideálishoz képest.

1.1.1 A 360 fokos körben, ha a helyes út 1 fok széles, akkor maradt 359 több-kevésbé helytelen, avagy teljesen helytelen út.

1.2 Keskeny út a fajfenntartás útja, és az ezen való járáshoz és az ezen maradáshoz mindig ésszerű kell lenni, ébernek és kritikus gondolkodásúnak, hogy az eltérítő hatások ne térítsenek le róla.

1.3 A XX. században és a XXI. század első felében a tipikus eltérés a vágy tárgya és a helyes életút között az, hogy az autó; vagy a lakás; vagy valamilyen tárgy előlép elsőrendűnek, a legfontosabbnak, és a szellemi fókusz ezen van, ezt kell elérni, ez a fontos, ez a vágy tárgya; és ez szó szerint, tárgy.

1.3.1 Ez rossz fontossági sorrend, a rossz fontossági sorrendből pedig nem fog felépülni és fennmaradni a jó, normális élet.

1.4 Ilyenkor szokott következni az ezeregy kifogás, hogy miért nem lehet eltérni a rossz fontossági sorrendtől, és a kihalás útjától.

1.4.1 A természetet viszont nem érdekli, hogy kinek milyen kifogása van; a szavak nélküli válasz a kifogásokra az, hogy aki nem szaporodik, az kihal; és aki ezt teszi, az eltért a helyestől, a fajfenntartás útjától.

1.5 A XX. században és a XXI. század elején az emberek többsége, főleg Nyugaton, termelői és fogyasztói biorobottá vált, akiknél nincs sem szándék, sem idő a gyerekekre, és ahol a vágy tárgya a tárgyak megszerzése, és a termék és a pénz áll a fontossági sorrend első helyén, ez lett a legfontosabb, ez lett az isten; és aki ezen az úton jár, az kihal – ez rossz út.

1.5.1 Mindehhez persze megvoltak és megvannak az agy mosó, az élet helyes útjától eltérítő hatások is.

1.5.2 Hány olyan reklám van a TV-ben (más néven: hülyedoboz), ahol pl. az autó megszerzése a fontos, ez az élet csúcsa, és az élet értelme, és hány olyan van, amely az élet helyes útját és az optimális gyermekszámot reklámozza? Jelentős eltérés volt és van a kettő között, a tárgy-isten javára.

1.5.3 A termelői és fogyasztói mókuserőkben a gyártó és a kereskedő el akarja adni a terméket, és ezért a fontossági sorrend első helyére helyezi azt, mert így gazdagodik jobban; de ez a kihálás útja.

1.5.4 A rossz úton járást leginkább a fogyasztó tudja megszakítani, mert bármennyire is erőlködik a gyártó és a kereskedő, ha a fogyasztó ragaszkodik a helyes értéksorrendhez, és ha neki a fontosabb dolgok nincsenek meg, akkor nem veszi meg a hátrébb lévő dolgokat, a termékeket.

1.5.5 Az értéksorrendben valójában hátul álló, tehát nem fontos termékeket gyártóknak és az ezekkel kereskedőknek ilyenkor nem a megélhetése, hanem a gazdagodása kerül veszélybe.

1.5.6 Repülőgépet sem vesz mindenki; szerencsére; a tömeges repülőgép-közlekedés a gyakorlatban a még nagyobb tömeges emberi és környezeti katasztrófával lenne egyenlő.

1.6 Az élet útján maradáshoz a helyes fontossági sorrend, és az ezeken levő szellemi fókusz alapvetően fontos.

1.7 Mi a jó fontossági sorrend?

1.) A szellemi építmény, a rendszer az elérendő jó életcélokkal.

2.) Ez egyedül nem fog menni, tehát fontos a megfelelő emberek megkeresése és megtalálása. Egy idő után már párhuzamosan mehet ez a kettő.

3.) Ezután következik a materiális építmény létrehozása; másként mondva, a szellemi építmény materializálása.

1.8 Jelenleg a nagy többség elmondhatja magáról, hogy hibásan, nem optimálisan, és nem ideálisan él.

1.8.1 Rossz értéksorrend szerint élni könnyebb – és rosszabb.

1.9 A hibák kijavításához szükséges a célirányos erőfeszítés, a szellemi és a fizikai, szükség szerint.

1.10 Ha valaki már eleve degenerált, abnormális környezetbe születik bele, abból folyamatos önkorrekcióval kerülhet ki, és nem sodródhat az árral, és nem illeszkedhet be abba, ami rossz.

1.10.1 Minden dolog a kritikai gondolkodása szűrőjén kell, hogy átmenjen, és tudnia kell, hogy mi a jó és mi a rossz, és eszerint kell válogatnia, és tennie a lépéseket.

10.1 A helyes út – a szükséges fejlődés legfontosabb részei, és a szükséges kutatási irányok

1. A helyes út alábbi 5 fő részével egyszerre kell foglalkozni, mint egy torta szeleteivel – és amilyen az általad, és a környezeted által alakított „tortád”, azt eszed.

1.1 Foglalkozásválasztás

Olyan foglalkozást válassz, ami a vágyaidnak és képességeidnek a legjobban megfelel, és a társadalom számára hasznos.

Az iskola elvileg azért van, hogy az életre készítsen fel, és ne az iskolának tanulj – de mindenképpen az iskola vezet a választott foglalkozás felé; tehát az a helyes, ha minden oktatási intézmény jól, körültekintően meg van választva, akár már a bölcsődétől kezdve; ehhez persze gondos szülő is kell, és a XXI. század elején is az látszik, hogy belőlük van a kevesebb.

1.2 Lakóhelyválasztás, környezetválasztás

Az élet- és vagyónbiztonság szempontjából jó környéken, és jó társaságban érdemes élni és lakni; amelyik nem ilyen, pl., ahol fennáll annak az esélye és veszélye, hogy az államot képviselő legnagyobb bünszövetkezet egyszer csak elveszi mindazt, amit addig a magadénak mondhattál, az már balszerencse. Tehát a hely gondos megválasztása fontos; és mivel már nincsenek szabadon elfoglalható földterületek, a lakóhely kellékeit meg kell venni.

1.3 Kapcsolatok, barátok, párválasztás, gyermekek száma

A jó, vagy az elérhető legjobb kapcsolat alapvetően az, amikor a hasonló a hasonlóhoz kerül, világnézetben, erkölcsi értékrendben, és minél több dologban – illetve az olyan esetekben, amikor jól kiegészítik egymást, és illenek egymáshoz, mint kulcs a zárhoz.

A párválasztást és a kapcsolatokat illetően, az egymáshoz illő kör, és körök a jók; a kellően hasonló erkölcsi és szellemi szint legyen meg (és, másodsorban, a testalkat, a külső) máskülönben nem lesz jó, a különbözőségek, egyenetlenségek, konfliktusok miatt. Összeillő és egymáshoz csiszolódó fogaskerekek, vagy egymást szétmaró és leamortizáló fogaskerekek esete van? Optimális a kapcsolat? Vagy kompromisszum? A határeseten belül vagy kívül? A vállalt születendő gyermekek számát pedig az adott ország aktuális népesedési helyzetéhez ajánlott igazítani, hogy meglegyen az optimum.

1.4 Vezetőválasztás

Ha ez előző 3 kategória rendben van, az még nem a kész boldogság, mert ha rosszak a vezetők, az hatással lesz rád, pl. a kivetett adók, az állami kényszerek, az ország- és egyéni sorsrontó bel- és külpolitika révén, mint pl. háborúba belépés.

1.5 Értelmes életcél

Ez részben az előbbi 4 kategória összefoglalása; az, hogy mennyivel lett jobb a világ a Te életed által, hogy mit hagytál az utókorra – pl. jól nevelt gyerekeket, jó, járható szellemi utat, kicsiben és nagyban.

1.6 Ez az élet tengelye, az arany középút; viszont helye van az értelmes szélsőségeknek, szélsőértékeknek is a világban, pl. ha valaki egy túlnépesedett világban lemond a lakóhelyválasztásról és a párválasztásról azért, hogy pl. minden energiáját arra fordíthassa, hogy a legjobb szellemi vezető lehessen, vállalva, hogy a szaporodást illetően ő egy kiháló ág lesz; a többség viszont nem lehet ilyen.

1.7 Hogy mennyire jól sikerül megvalósítani a fenti 5 kategóriát, az jelentős mértékben a külső tényezők függvénye is. Ha valaki rossz időben rossz helyre születik, pl. a társadalom aljára egy eleve rossz társadalomban, pl. egy elnyomó diktatúrában, ahol rabszolgát, vagy halottat akarnak belőle csinálni, akkor igencsak össze kell magát szednie, hogy ki tudjon kerülni abból a helyzetből. Az államot kritizáló szembenállók pl. az állami hierarchia aljára kerülnek, fizikai munkásnak, a tényleges képességeiktől függetlenül, és ilyenkor az illető a

magánvállalkozás, vagy a távozás közül választhat, vagy pedig az undorát és ellenszenvét leküzdve mégiscsak beépül az államgépezetbe, és ott megpróbálja megtartani és érvényesíteni az elveit.

1.8 Fontos a megfelelések megléte, amelyekből aktuálisan már 12 van; ezek:

- 1.) a megfelelő foglalkozás, ami a vágyaidnak és a képességeidnek megfelel, és a társadalom számára hasznos;
- 2.) a megfelelő kis- és nagyfőnökök, vezetők;
- 3.) a megfelelő, egymáshoz illő pár;
- 4.) a megfelelő létszámú gyermekek;
- 5.) a megfelelő helyen levés;
- 6.) a megfelelő anyagi helyzet;
- 7.) a megfelelő egészség, és a megőrzése;
- 8.) a megfelelő emberi környezet;
- 9.) a megfelelő természeti környezet (ami nem leamortizáló, károsító, életrövidítő, és nem is elkényelmesítő, visszafejlesztő);
- 10.) megfelelő életkörülmények, és életérzés;
- 11.) megfelelő értelmes életcél, és hogy mit hagytál az utókorra – pl. jól nevelt gyerekeket, jó és járható szellemi utat;
- 12.) megfelelő vallás és társadalmi rendszer.

2. Az életút előre látásának, és az irányításának fontosságáról: az ember fejlett élőlény, aki valamilyen szinten tudatában van a saját halálának, előre látja ezt – és azt az életutat is gondolatban előre kell látnia, amin haladni szeretne, és ami a végső számadásnál, mérlegkészítésnél az élete legfőbb értelme.

2.1 Felteendő kérdés: mit kezdtl az életeddel? Valóban jók voltak-e a céljaid, és jól, a lehető legjobban használtad fel a rendelkezésedre álló időt?

2.2 Ha az életútját valaki nem gondolja át tudatosan, az baj, mert akkor csak sodródni fog ide-oda, a külső tényezők és hatások, impulzusok, vonzások és taszítások által, és valójában nem irányító lesz, hanem irányított – még a saját életének sem lesz igazán irányítója, hanem olyan lesz, mint a vasreszelék, amit a körülötte lévő mágnesek irányítanak. A céltudatosság és áttekintés hiánya fiatalon sem jó – hát még idősebb korban –, mert így a tudatossági szintje alapján kevésbé különbözik valamely kétlábú állattól; és ráadásul az ilyen alapú megkülönböztetés a rossz vallási és társadalmi rendszerekben fajelmélet, és kettősmérce alapját képezheti.

2.3 Az életút része a napi tevékenység tervezése, és az idő beosztása. Ha külső kényszerítő erők határozzák meg ezt, pl. azáltal, hogy naponta pontos időben jelenj meg, és dolgozd le a nyolc órát, mert különben ki leszél rúgva, és nem kapsz pénzt, és akkor gondod lesz a megélhetéssel – ez az önállóság, és az önfegyelem elvesztéséhez vezet, mert az egyén külső kényszereknek engedelmessé válik, és nem a belső fegyelme által történik mindez. Így elveszíti egy fontos képességét, az önállóságát, és a saját vezérlése helyett kívülről vezérelt lesz – és kívülről vezéreltnek lenni a könnyebb –, tehát ez egy csapda, ahol vannak az önálló dirigálók, és az önállótlant dirigáltak, és az utóbbiak ki sem kerülnek ebből a helyzetből egész életükben, ha nem vigyáznak.

2.4 Vannak olyan helyzetek az életben, amikor a belső fegyelem hiánya megbosszulja magát: szükség lenne rá, de nincs, és emiatt az egyén nem tud önállóvá válni – és vagy marad továbbra is mások irányítása alatt, vagy a külső irányítás hiányában elfolytatja, elpazarolja az életidejét; így semmilyen nagy célt nem lehet elérni.

2.5 A háromszor nyolcas – 8 óra munka, 8 óra szórakozás, 8 óra pihenés – napi időbeosztás sem véletlenül alakult ki, hanem azért, mert így a legjobb. Meg lehet próbálni ettől eltérni, de az is csak azt a tapasztalatot fogja megerősíteni, hogy a háromszor nyolcas beosztás a legjobb.

2.6 Úgyszintén a heti egy vagy két pihenőnap közbeiktatása is a legjobb, mert kell ennyi kikapcsolódás a napi munka monotonitásából, vagy egyszerűen csak a fáradtságából; kell a mással foglalkozás, a regenerálódás.

Tehát, aki egészségesnek mondható, és mégis ezektől hosszabb távon eltér, az nem jobban fogja csinálni a dolgokat, hanem rosszabbul, mert a kipróbált és bevált tapasztalati optimumtól tért el, legyen akár önálló vállalkozó, vagy alkalmazott, szerencsés nyertes, vagy gazdag örökös.

2.7 Fontos a gondolkodás, a túlélés, az ellenállás minden eltérítő hatásnak, és a megfelelő arányú szaporodás, és az egész rendszert illetően az optimumkeresés és a megtalálás.

2.8 Az eltérítő hatásokat illetően, fontos a belső (pl. helytelen vágyakból adódó) és a külső eltérítő hatások leküzdése egyaránt. Ehhez kell: önfegyelem, céltudatosság, tudni nem-et mondani amikor erre van szükség, helyes fontossági sorrend, jó időbeosztás, és ezen utóbbihoz kell az időigény-felmérés is, tisztában kell lenni az egyes dolgok időigényével.

2.9 A legkedvezőtlenebb körülmények között is helyt kell állni, legyen szó bármely, a fenti két pontban említett dologról.

2.10 Az energia és az életidő fogy, és véges; ne pazaroljuk el lényegtelen dolgokra.

2.11 Az életidő véges, a lehetséges tevékenységek köre viszont kvázi-végtelen, tehát szükséges az életidő helyes felhasználása és beosztása, és ehhez fontossági sorrend, kategóriák felállítása, úgymint elsőrangú, tizedrangú, századrangú, ezredrangú dolgok.

2.12 Dolgozzunk keményen a céljainkért, és legyünk szerények.

3. Az ajánlott út nem követéséről: mi történik, ha nem követjük az ajánlott utat? Később visszatekintve tudni fogjuk, hogy elrontottuk az életünket, és azt is tudni fogjuk, hogy hol, csakhogy nagyon valószínű, hogy akkor már nem lesz rá módunk, hogy visszamenőlegesen jóvátegyük, és esetleg még arra sem, hogy a jelenben korrigálni tudjuk a hibát.

3.1 Jól gondold meg, hogy mire vágysz, mert valószínűleg eléred, megkapod.

3.2 Ha hibás a cselekvés, nem azt éri el az illető, amit akart, és jobb lett volna, ha cselekvés helyett inkább tovább gondolkodik.

4. Nem a világ rossz, hanem mi vagyunk azok. Ha a világ rossznak mutatkozik, az azt jelenti, hogy mi vagyunk rosszak, és rossz módon élünk.

4.1 A körülmények lehetnek kedvezőek és kedvezőtlenek, de ha valami rossz, akkor önmagunkban keresendő, egyénként és társadalomként, a hiba.

5. A primitívségek és aljasságok elkerülése, kivédése, úgy a saját részről, mint a másokérol, a helyes úton járás jelent, és az adott körülmények között elérhető legjobb életet.

10.5×1 Ha az út, amelyen jársz, állandóan fájdalmat okoz neked, akkor az nem a te utad.

(Judith Sills)

<http://www.citatum.hu/idezet/6673>

6. Az élet olyan, mint egy nagy összerakós játék.

6.1 Az életed elemei a helyükön vannak-e?

6.2 Az egészséges lélek

Széppé teszi az embert.

Ha egészségesek a lelkek,

Összhang lesz a házban.

Az otthonok összhangja
Rendet teremt a hazában,
S ha az országokban harmónia van,
Béke köszönt a világra.
/ kínai közmondás nyomán /

6.3 A széles körű javulás sokak által, és több generáción át érhető el.

7. Szükséges kutatási irányok pl.:

7.1 A Föld véges élettartama miatt világos, hogy – valamikor, még időben –, el kell hagyni az anyabolygót, és át kell költözni más lakható, de lehetőleg eredetileg lakatlan bolygóra.

7.2 A továbbélés lehetősége nem csak emberi testi formában – minden körülmények közötti túlélés, halhatatlanság.

7.3 Egymással békében élő, optimális társadalom.

7.4 A faj és az egyén életben maradását, és az elért fejlettségi szintet veszélyeztető csapdahelyzetek elkerülése, hatástalanítása.

10.2 A csapdák elkerülése, kivédése

1. Ez idő szerint társadalmi, technikai, és természeti csapdák vannak, amelyek az emberek – egyedek, csoportok, az emberi faj –, az élet, a bolygó létét veszélyeztetik.

1.1 Az ismert elkerülendő, kivédendő csapdák:

1. A társadalmi igazságtalanságok csapdája

1.1 Amíg igazságtalanság van, és amíg elnyomás van, addig nincs béke, mert nem lehet. Nem lehet kibékülni az igazságtalansággal, az elnyomással, mert az az életet, és a minőségét veszélyeztető, abnormális állapot, társadalmi betegség. Amikor ezt az állapotot valakik erővel mégis fenn akarják tartani – a társadalom ragadozói, parazitái, vírusai, baktériumai, kártevői – abból lesz a szembenállás, a harc, és a háború.

1.2 Aki igazságtalanságot visz be a rendszerbe, az mindig rontja azt, a romló közérzettől kezdve a növekvő elégedetlenségen át akár a háborúig. A háború pedig az emberi társadalom önpusztítása, de ami nem ok nélkül való; és az ok az, hogy az igazságtalanság társadalmi betegség, az egészség hiánya, és ettől a betegségtől meg akar szabadulni a társadalom egészséges része, és ezt akár a beteg részek pusztítása árán is megteszi, ha gyógyítani nem tudja.

1.3 Ez ember embernek állított csapdája, de ugyanúgy elkerülendő, mintha másfajta csapda lenne.

2. A hitetés, becsapás csapdája

2.1 A vallások, a politikusok, és a közönséges köztörvényes csalók módszere ez, a hihető hazugságok alkalmazása, valamint a háborúban szokásos módszer – csalással nyerj háborút – úgy a közvélemény félretájékoztatása, megvezetése valamilyen háborús cél érdekében, lásd pl. az iraki tömegpusztító fegyverek, amelyek csak a megtévesztők tömegtájékoztatásában léteztek – valamint a katonai ellenség megtévesztése, félrevezetése céljából.

2.2 Ennek kapcsán érdemes megjegyezni, hogy pl. az előljáró kétértelmű szó: jelentheti azt is, hogy rafinált politikusbűnözők a gyanútlan tömeg előtt járnak; kitervelték már a bűncselekményt – amelynek állami büntetése alól is felmentették persze saját magukat: az a bűncselekmény nem bűncselekmény, sőt, a bűncselekmény leleplezése a bűncselekmény.

De mivel nem mindenkinek rossz az erkölcsi érzéke, és nem mindenki becsapható, az ilyen haramiaállam, fordított világ már a két részre válás, és a polgárháború útján van.

10.2.2×1 „A megtévesztés minden taktika szerves része. Azt kell elhítenni az ellenséggel, amit nem akarunk megtenni - vagy amit nem az adott helyen, vagy időben akarunk megtenni. Ha minden jól megy, megnyerhetjük a csatát; de ha tévedünk, elveszíthetjük a háborút.”

Lloyd Clark (RMA Sandhurst): „A megtévesztő hadműveletekkel intellektuálissá válik a háború. Amíg az emberek becsaphatók, és információéhesek, addig mindig lehetséges a megtévesztés.”

„Igyekszünk kitalálni, hogy az ellenség mit vár, és a megtévesztést ahhoz igazítjuk. Így sikeres megtévesztésnél az ellenség azt hiszi, amit eleve hinni akart.”

(„Haditerv” című TV-sorozat „Megtévesztés” című része)

10.2.2×2 Ez is ember embernek állított csapdája – illetve az „Alfa holdbázis” (Space: 1999) című sci-fi filmsorozat „Különös látogatók” / „A szörnyek karneválja” 1-2 rész (The bringers of wonder, part 1-2.) című epizódjaiban földönkívüli szörnyek tévesztik meg és hitetik el az embereket.

„Egy maroknyi rendkívül undorító külsejű idegen mentális ráhatást alkalmazva elhítheti az Alfa legénységével, hogy ők egy, a Földről érkezett mentőcsapat. Valódi céljuk – energiára éhezvén – a nukleáris hulladék felrobbantása. Koenig egy különleges orvosi kezelés következtében átlát a mentális szítán, így az idegenek szörnyű terve meghiúsul.”

„Nehéz feledni a gülüszemű, araszoló szörnyeket, akiket Koenigen kívül mindenki földi rokonoknak lát és hall. Na és a megtévesztett fizikus, aki azt gondolván, hogy New Yorki lakásában hangosítja fel hifijét, valójában a sugárvédő ernyőt nyitja ki. Szegény Alan, látszólag sövényt vág motoros fűrészszel, miközben lézerrel vág ki egy páncélajtót. És persze Maya gyomorforgató metamorfózisa egy idegenné.”

(Motyán Zoltán ALFA HOLDBÁZIS SZUBJEKTÍV című honlapja nyomán Ungi)

<http://alfaholdbázis.hu/masodikeresztes.htm#BRINGERS>

3. A túlnépesedés, és az alulnépesedés csapdája

3.1 Nem csak az igazságtalanságok, hanem a túlnépesedés is ok a háborúra, amikor egyre többeknek kell osztozniuk egyre kevesebben, miközben az igények csak nőnek.

3.2 Másrészt a kelleténél alacsonyabb szaporulat is kihaláshoz vezet, csak ez csendes kihalás.

3.3 Mind a kettő eltérést jelent az optimumtól.

4. A pusztító technikai hatások, és az exponenciális háborúk csapdája

4.1 A technika általában kétélű, építésre és pusztításra egyaránt felhasználható. A háború a pusztító technikai élre van kihegyezve, és ahogy nő a pusztítási hatások, olyan arányban nő a halottak száma is. Az I. vh.-ban kb. 20 millió halott volt, a II. vh.-ban kb. 73 millió; ez több mint három és félszeres növekedési arány egy évszázadon belül. Ezt tovább vetítve a III. vh.-ban negyed milliárd – fél milliárd halottra lehet számítani, a IV. vh.-ban 1-2 milliárdra, és az V., vagy pláne a VI. vh.-ban már mínuszba is kerülhet az emberiség létszáma. Ez az egyszerű kalkuláció is azt mutatja, hogy az emberi fajnak a következő ezer évet is nehéz lesz túlélnie, és saját hibából.

4.2 Hogy sikerüljön a túlélés, ahhoz sürgősen és sokat kell fejlődnie erkölcsileg és szellemileg az emberiségnek, mert a technikai fejlődéshez képest a használat módját meghatározó szellemi tényezők fejlettsége nagyon le van maradva.

4.3 Erkölcsileg és szellemileg fogyatékos emberek kezébe kés, és atomrakéta indítógombja nem való.

4.4 Mivel a támadó háború eleve erkölcstelen – intellektuális és erőszakos bűncselekmény, állami szintű garázdaság és tömeggyilkosság – és mivel a háborúkat győzelemre játsszák, és nem a minél magasabb erkölcsi színvonalra, ebből következik, hogy a háborúban a cél szentesíti az eszközt – és ez a háborúk során be is bizonyosodik.

5. A nem szándékos technikai katasztrófák csapdája

5.1 Lásd pl. a csernobili atomreaktor esetét, ahol egy technikai próba során szándékon kívül sikerült túlhevíteni és felrobbantani egy reaktorblokkot, mert már sehogy sem sikerült leállítani.

5.2 Ami elromolhat, az előbb-utóbb el is romlik; ami ki tud kerülni az irányítás alól, az előbb-utóbb ki is kerül. Ilyen lehetőségekkel kell együtt élni, és túlélni.

6. A felélés csapdája

6.1 A felélés csapdája a kimerített energia- és nyersanyagforrások, a Föld meg nem újuló javait felélő, illetve a megújulókat túlfogyasztó emberiség.

6.2 A technikai szint ugyan fejlődik közben, és így növekednek a nyersanyag-hozzáférési lehetőségek is, viszont előállhat az a csapda- és csődhelyzet is, hogy még ha a technikai ismeret meg is lenne hozzá, annyi energia- és nyersanyagforrás sem marad már, hogy más bolygókra menjenek az ott lévő nyersanyagokért az akkoriak.

7. A kedvezőtlen körülményekhez való alkalmazkodás hiánya miatti fajkihalás csapdája

7.1 Természettudományos megállapítások szerint a fajkihalás sokkal gyakoribb eset, mint a hosszú távú fajfennmaradás.

7.2 Vannak nagy túlélő fajok, mint pl. csótányok, patkányok, galambok, amely fajokat nagy szaporodási képesség, és a környezettel szembeni igénytelenség jellemez.

7.3 Viszont vannak olyan kihalt, és kihalás-közeli fajok is, amelyeket a megjelenő támadó fajokkal szembeni védtelenség, kis szaporodási képesség, vagy a környezettel szembeni igényesség jellemez, mint pl. dodók, koala medvék, panda medvék – és hiába fejlett, és ez alapján értékes fajokról van szó, mégis kihalnak, vagy a kihalás felé tartanak.

7.4 Más nagytestű fajokat az emberi faj veszélyeztet, mint pl. tigrisek, elefántok, bálnák.

7.5 A tanulság az, hogy hiába fejlett szellemileg és testi felépítésében valamely faj, és hiába áll elől az élőlényi fejlettségi sorban, mégis lehet sérülékeny, és kicsi az életképessége – tehát a nagyobb fejlettség nem jelent garanciát egyben a nagyobb életképességre is.

8. A bolygó életfenntartó képességének időbeli végessége

8.1 Ez egy időben viszonylag távoli csapda, ami az előregedő, kimerült, kimerített bolygó életfenntartó képességének végességéből következik.

9. Nagy természeti katasztrófák életpusztító hatásának csapdája

9.1 Egy példa ilyenre a nagyméretű égitest-becsapódás, mint pl. a Tunguz meteor Szibériában 1908-ban, valamint előtte a Mexikói öböl vizébe csapódott kb. 10 km-es meteor, és a többiek.

9.2 Biztos, hogy lesz még néhány nagy ütközés a Föld élettartama alatt – tudományos nézetek szerint 10-50 km átmérőjű, akár kétszáz ezer km/óra sebességű meteorokra lehet számítani, 50-90%-os fajkihalási aránnyal.

9.3 Bár a földi élet ilyen eseménytől még soha nem szűnt meg teljesen, de ha ilyen ok miatt az ember is a kihalt fajok között lesz, ez is elegendő az emberi faj kudarcához.

10.2.9×1 Nagyjából négyszáz évente találkozik össze a Föld a méretében a tunguz meteorhoz fogható objektummal. Bolygónk történetének igazi nagy ütközései mellett eltörpül a szibériai robbanás; többször előfordult már, hogy majdnem kiirtott minden életet a Földön egy erre járó szikladarab.

(A tunguz meteor nagy testvérei)

<http://index.hu/tudomany/urkutatasi/tung240608/>

10.2.9×2 A csillagászok ma több mint 5400 olyan aszteroidát ismernek a Naprendszerben, aminek a pályája keresztezi a Földét, de óvatos becslések szerint is több tízezer ilyen lehet. Az ismert 5400-ból nagyjából ezer legalább egy kilométeres, ami azt jelenti, hogy ha eltalálja a Földet, biztosan nem égeti porrá a sűrűlódás az atmoszférában, hanem becsapódik.

(Mi lesz, ha jön a gyilkos meteor?)

10. Technikai túlpörgés, kontrollvesztés

10.1 A történelem azt mutatja, hogy a technika exponenciálisan gyorsuló ütemben fejlődik. Az idő haladtával, a technikai ismeretek növekedésével bekövetkezhet olyan esemény, ami igen rövid idő alatt óriási hatással lehet az egész faj életére, és nem csak pozitív irányban, pl. a robotok uralma, ha a teremtmény a teremtője fölé kerekedik – és akkor a teremtő máris kiszolgáltatott helyzetben találja magát, és esetleg esélye sincs visszaszerezni az irányítást, mert a teremtmény annyira jól sikerült – például mint önmagát kijavító, tökéletesítő, önellátó és tovább szaporító gép.

10.2 Ilyenkor a teremtő hasonulhat a teremtményhez – de csak akkor, ha a teremtmény ezt hagyja.

10.3 Ami ma még sci-fi, holnapra már a valóság lehet.

11. Az aktuális társadalmi csapda

11.1 A XX. és XXI. század aktuális legnagyobb társadalmi csapdája a zsidó-keresztény nyugati társadalmak erkölcsi és szellemi hanyatlása a keletiekkel szemben.

11.2 A Távol-Kelet a népesedési versenyt már megnyerte, és hamarosan megnyerik a gazdasági versenyt is.

11.3 A Nyugat vesz a Kelettel szemben – és nem azért, mert a Kelet olyan jó, hanem azért, mert a Nyugat olyan rossz.

11.4 Nyugaton jelenleg csak a zsidók tudnak irányítani – őket pedig a sátán irányítja, úgyhogy nagy méretben a vesztés jogos és megérdemelt.

11.5 Ugyanakkor, a vesztes oldalon állni, lélekben nem oda tartozni, és kisebbségként a rossz sorsot hordozni olyan érzés, mint Lótnak Szodomában lenni.

10.2.11×1 1Móz 13,13 Sodoma lakosai pedig nagyon gonoszok és bűnösök valának az Úr előtt.

2Pt 2,6 És ha Sodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tévén azokra nézve, a kik istentelenkedni fognak;

7. És ha megszabadította az igaz Lótót, a ki az istenteleneknek fajtalanóságban való forgolódása miatt elfáradt;

8. (Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyötri vala az ő igaz lelkét):

9. Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani.

(Biblia, Károli Gáspár fordításában)

<http://biblia.biblia.hu/read.php?t=1&b=1&c=13&v=13>

10.2.11×2 A tapasztalat azt is mutatja, hogy a zsidó gyökerű vallások - a judaizmus, kereszténység, iszlám - a halál háromszögét jelentik, mert a maga módján mind a három vallás monopóliumra tör, tehát a három közül csak egy maradhatna fenn; és addig is ők a háborúk első számú okai.

Egy példa erre a WTC elleni muzulmán támadás, amelynek hivatkozási előzménye a Libanon elleni zsidó mészárlás volt (1982-84); a WTC elleni támadás után a titkosszolgálati módszerek helyett a háború kiterjesztése, az Afganisztán és Irak elleni válasz-támadás következett, és jelenleg Irán van a célkeresztben; vagyis a keresztények elvégzik a piszkos munkát, a zsidók érdeke szerint, ugyanúgy, mint a rómaiak Krisztus keresztre feszítésekor.

A politikai cselekvések hátterében a muzulmánoknál ott a Korán, a keresztényeknél ott a Biblia, és a háttérből irányító zsidóknál ott a Talmud.

Mindeközben az derül ki össztársadalmi méretben, hogy a távol-keleti vallások, és a híveik az életképesebbek, népszaporulatban, technikában, és életérzésben, a közel-keleti eredetű vallásokhoz és híveikhez képest.

De nem is várható más az ellentmondásokkal teli, és végső pusztulást jövendőző Bibliától, benne a zsidó kettős természetű, teremtő és pusztító sátánistennel, aki-amely a saját tízparancsolatát sem tartja be – nem is beszélve a hívekről.

Persze lehet erre azt mondani, hogy az újszövetségi Isten már más; de akkor ezek szerint mégiscsak van evolúció? Az is gyanús, hogy emberek teremtenek Istent a saját képükre, a mentalitásukra és az elvárásaikra, és nem fordítva - amivel nem is lenne probléma akkor, ha bevallanák.

Előre látható az is, hogy a halál háromszöge az alakuló harmadik világháború forrása lesz - és hogy már most is az, mert a talmudi elvek garantálják az igazságtalanságot, a kettősmércét, a többi pedig a rá adott reakció, az ellenhatás arra vonatkozóan, hogy ki mit nem akar, és mit igen.

A nyugati és közel-keleti világ nem csak hogy megosztott a három zsidó gyökerű vallás által, hanem egymás ellen fordul is – úgyhogy a keletiek ölbe tett kézzel megvárhatják, amíg a Nyugat elpusztítja önmagát, és utána jöhetnek, mint túlélők. Ha a Nyugat a Kelet ellen támad, ez sem változtat a helyzeten: a zsidó-keresztény civilizáció sorsa így is - úgy is megpecsételődött. Elpusztul a rossz, és ez így van jól.

Lehet, hogy valaha a zsidók voltak Isten legőszintébb hívei, de mostanra bukott angyalokká váltak, bajt és háborút hoznak a világra – ehhez értenek – és a hatalomszerzéshez.

Az intelligens és gonosz mind közül a legrosszabb, legártalmasabb kombináció.

A jók pedig vigyázzanak arra, hogy ne temessék őket maguk alá a rosszak romjai; tisztességes távolságtartás kell, és közben foglalkozzanak a saját dolgaikkal.

Ha nem tudnak erkölcsben és szellemben megújulni, lélekben felismerni a jót, és megszabadulni mindentől, ami rossz, akkor a szomorú és szánalmas sors, a hanyatlás és megsemmisülés a Nyugat sorsa – és ennek az észleléséhez még csak nem is kell profétának lenni.

(Ungi)

10.2.11×3 (Oswald) Spengler az egyes nagy kultúrákat (például a görög, arab, nyugati) biológiai jelenségként fogja fel. Így beszél egyes kultúrák gyermek-, férfi- és öregkoráról. A kezdet mindig mélységesen metafizikai, ritmusa nagy távlatokba és nagy mélységekben lüktet. Ekkor fektetik le az alapokat, nálunk ezt az időt nevezik gótikának. A társadalmi rend hierarchikus és nemzeti, a kultúra teremtői a nemesség, a papság és a polgárság. Az erős Metafizikai folyótán a lélek dominál. A későbbi századok után jő az „ellen-gótika”, a reakció, amit renaissance-nak és reformáció korának nevezünk. Ez már az érett férfikor. Ezt követi az élet kiteljesülése, a hódítás, az expanzió és az első kételyek a Metafizikait illetően.

A barokk szenvedélyes lendülete már az első őszi napokat jelenti, fokozottan felcseréli a gyermeki hitet a tudás, következképpen a racionalizmus. Az öregedő ember fél a jövőtől, takarékoskodik: íme a szocializmus. Kezd kiábrándulni az életből és kezdi értékelni az anyagot: íme a materializmus. Értelmetlennek tartja az ifjú álmodat, íme a cinizmus (Voltaire okos nevetése). Az öreg ember részére az élet oly érték, amiért reszketni kell: íme a béke és a világbéke frázisa. Az életet biztosító anyagiak létfontosságúvá válnak: íme a modern gazdaság- és pénzpoltika. Mindezek után elcsitul a metafizikai ritmus, közöny váltja fel a vallást, a gondolkodás eszménynélkülivé, tagadólágossá válik, a művészetek kihálnak, a morál elsatnyul. És ezzel itt vagyunk a modern haladó szellemmel. Spengler párhuzamot von az egyes kultúrák fázisai között s egyik legnagyobb meglátása az, hogy az európai embert az jellemzi, hogy amikor összeomlani látja maga körül kultúráját, saját maga is segít összerombolni azt, ami még ép. Szemben például a göröggel, aki egykedvűen végignézte az összeomlást. Egy-egy szálfá,— mondja, – még évszázadokig elállhat és túlélheti a pusztulást a fellahnéppé züllött tömegek jelleg nélküli árjában. Mindaddig, amíg új, más és fiatal nációk törnek fel, ismeretlen impulzustól hajtva, s a nagy kultúrából más nem marad fent, mint rosszul megértett történelmi emlék. Minden kultúra civilizációvá merevedik, és minden civilizáció behull az ősnépiség káoszába.

...
És lassan az egész európai kultúra belesilányul egy morális és intellektuális káoszba, a vezető zsidósággal egyetemben; és új, friss népek támadnak a romokon, megteremtve a maguk kultúráját.

(Vízöntő: demokrácia és zsidóság - befejező rész)

<http://kuruc.info/r/9/56941/>

10.2×1 A tragédiák arra szolgálnak, hogy tanuljunk belőlük, nem arra, hogy lemásoljuk őket.

(Robert Kennedy)

<http://www.citatum.hu/idezet/19429>

10.2×2 Az emberiséggel az a baj, hogy dicsőségnek leginkább azt tekinti, ha valakit sikerül elnyomni. A történelem arról szól, hogy kinek mikor milyen hódításai, háborúi voltak, az a dicső király, aki lehetőleg minél több ellenséget legyilkoltatott, nem az, aki azt biztosította népének, hogy nyugalomban, békében élhessen... Az unalmas.

(Egyházi szexbotrányok – emlékezzünk; részlet Avatar hozzászólásából)

http://vilagnezet.blog.hu/2007/07/04/egyhazi_szexbotranok_emlekezzunk#c9576854

10.3 Az emberi faj fennmaradásának fontossága

1. A Föld életfenntartó képessége, és a fizikai élettartama véges. Ezen az időtartamon belül kell elérni az áttelepülés képességét más bolygókra, és ott folytatni az életet.

1.1 Akár a Földön, akár egy másik bolygón elérni a félisteni szinten át az isteni szintet, ez a fő cél.

1.2 Nincs másik olyan faj a Földön, amelyik át tudná venni az ember helyét ezen cél betöltésében, mert a legértelmesebb fajok is túlságosan le vannak ettől maradva. Sem a beszéd, sem a fejlett eszközhasználat, sem a fejlett gondolkodás nem a tulajdonságuk, és meg sem tudnak fogalmazni ilyen célokat, nemhogy elérni.

1.3 Ha feltételezzük, hogy a többi, viszonylag fejlett földi faj fejlődőképes, és nem állnak meg a fejlődésben, akkor is kérdéses, hogy a Föld véges élettartamán belül mire elegendő az a fejlődés.

10.4 Az elv elvileg fontosabb, mint a személy

1. Ha a személyek vagy az elvek elsőbbségének kérdéséről van szó, akkor az az alapelv, hogy az elveket a személy fölé kell helyezni – tehát az elvek fontosabbak.

1.1 De az is benne van a rendszerben, elvként, hogy az élő fontosabb az élettelenél – ez a paradoxon, és a feloldása is egyben, mely szerint az elv az élőknek biztosít elsőbbséget az élettelen dolgokkal szemben, mint pl. az elvek.

1.2 Ebből következik, hogy vannak olyan helyzetek, amikor az elvek érvényesülése fontosabb a személy szándékainál – lásd pl. a törvények érvényesülése – és van, amikor a személy fontosabb az elvnél, pl. amikor a személy életben maradásáról van szó.

2. Ami fejlett, az nem tud egyszerű lenni, mert bonyolult, összetett dolgokat nem lehet egyszerűen megvalósítani – lásd, az Univerzum is bonyolult.

10.5 A minőség fontosabb a mennyiségnél

1. Először legyen meg a minőség, azután következhet abból a minőségből a megfelelő mennyiség, és lehetőleg nem horribilis áron, időben, energiában, pénzben. Ez a jó minőségű és sikeres produktumok megvalósulásának útja, és ezt rendszerekre, és emberekre egyaránt lehet vonatkoztatni.

1.1 Amikor már megvan a minőségből is a mennyiség, és bőven, akkor a cél a további minőség: 0 ragadozás, 0 élőködés, 0 bűnözés, 0 kártékonyság. Az elérés módját illetően, zéró toleranciával; ha többféle módon is lehet, akkor Gandhi elve szerint, a rendelkezésre álló legjobb módon: amilyen a mód, olyan a végkimenetel.

2. Nem lehet bármiből várat építeni – csak megfelelő anyagokból, mert különben összedől, és hiába volt a befektetett fáradság, csak a veszély és a kár marad, mint eredmény; tehát a megfelelő anyagok hiányában a várépítésbe bele sem érdemes kezdeni – a szükséges minőség az építéshez nem nélkülözhető.

10.5.2×1. Meggyőződése, hogy téglából csak téglaházat lehet építeni, márványt még akkor sem, ha nagyon-nagyon akarjuk.

(ralf egy hozzászólása a wita.hu-n)

<http://wita.hu/index.php?show=post&post=668&comment=6401>

3. Mindazonáltal, a nép, a szavazók adottak, és belőlük kell kihozni a legjobbat.

10.5.3×1. A demokrácia az a társadalmi rendszer, ami a mennyiségre épül – a szavazatok mennyiségére – és a minőség hiánya meg is látszik rajta.

(Ungi)

4. A minőség kontra mennyiség kérdéséhez kapcsolódik az is, hogy az élet-univerzalizmus terjesztése csak korrekt felvilágosítással történjen, térítés, és nyomásgyakorlás nélkül. Bár néhány módszer nagyobb mennyiséget eredményezne ennél, de az a minőség, és az erkölcsi tőke rovására történne, márpedig az élet-univerzalizmusban ezek a fontosabbak – a hitelesség és korrektség megőrzése, akkor is, ha ez a mennyiség rovására történik.

5. Valamely adott cél általában többféle módon is elérhető, és ezek között nem mindegyik mód jó.

5.1 A cél nem szentesíti az eszközt; tehát jó célokat jó eszközökkel kell elérni.

10.5.5.1×1 Amilyenek az eszközök, olyan a végkimenetel.

(Mahatma Gandhi)

http://en.wikipedia.org/wiki/Satyagraha#Means_and_ends

10.5.5.1×2 Ha meg akarok fosztani téged az órától, nyilvánvalóan harcolnom kell érte; ha meg akarom venni az órát, fizetnem kell érte; és ha ajándékba akarom kapni, kérnem kell; és azok szerint az eszközök szerint, amiket alkalmazok, az óra lopott vagy rablott tulajdon, a saját tulajdonom, vagy egy adomány.

Ez Mahatma Gandhi példázata az óra, mint vagyontárgy különböző birtokbavételi módjairól, ahol a gyakorlati végeredmény mindegyik esetben azonos, viszont a módszer, és a végeredményhez való viszonyulás különböző – vö. igazságos és igazságtalan eszközök és módok.

(A Satyagraha wikipedia szócikk nyomán Ungi)

<http://en.wikipedia.org/wiki/Satyagraha>

10.5×1. Mit lehet kezdeni a nem megfelelően működő, kártékony emberekkel?

A szükséges minőség elérésének hosszú és fáradságos útját lehet járni velük, mert erős és rögzült elhajlás javításának nincs rövid és könnyű útja.

Ennél egyszerűbb a gyerekekkel való foglalkozás, akik még formálhatók, és nincsenek elrontva; ezért kiemelten fontos a fiatalokkal foglalkozni, mert a hagyott elhajlások javítása később dupla-tripla energiába, időbe és pénzbe kerül, ha egyáltalán még lehetséges.

(Ungi)

10.6 A társadalmilag valóban fontos képességek

1. A valóban fontos képességek azok, amelyek által jól működik a kis és nagy közösség, az ország, és a világ.

2. A felteendő kérdés: mitől működik jól egy ország, egy állam? A válasz az, hogy ehhez elsősorban a gerincének, a középponti részének kell jónak lenni, ahol a súlypont van, ahol az ország sorsát alapvetően meghatározó fontos dolgok dőlnek el.

2.1 A jó államhoz jó államirányítás kell, amely a mindenkit érintő lényeges, és alapvető dolgokkal foglalkozik – mint például a jó ideológia, és a harmonikus egész, le a legkisebb csavarig, az egyénig;

2.2 Olyan államirányítás, és olyan állam, ahol a társadalom és az egyén számára egyaránt hasznos kreativitás kibontakoztatása történik, nem pedig az elfojtása;

2.3 Ahol az életképesség növelése történik, nem a csökkentése;

2.4 Ahol optimális a népszaporulat;

2.5 Ahol nincsenek kirívó vagyoni különbségek, amely feszültség és elégedetlenség forrása, az egyenlőtlen elosztás miatt;

2.6 Ahol nincsenek elnyomók és elnyomottak, kizsákmányolók és kizsákmányoltak, becsapók és becsapottak;

2.7 Ahol nincs igazságtalanság;

2.8 Ahol büntől és bűnözőktől mentes ország van, mert a bűn elnyeri a büntetését, és annyira, hogy nem éri meg bűnözni, mivel a büntetés nagyobb, mint a bűnözéssel elérhető nyereség;

- 2.9 Ahol élőködöktől, és élőködéstől mentes az ország;
2.10 Ahol optimális, korrupciótól mentes az államigazgatás.

3. Ezzel szemben a rosszul működő, beteg állam olyan, mint egy beteg test; az ország pénzügyi vérkeringése rosszul működik, kitágult vénákkal és elsorvadt részekkel, kirívó vagyoni különbségekkel – ami a kapitalizmus kiindulópontja, miszerint a győztes mindent elvisz, és a vesztesnek nem marad semmi – csak az elégedetlenség, a forradalom, a tömeggyilkosság –, és ahol kizsákmányolók és kizsákmányoltak vannak, mint tápanyagokban tobzódó, hasznos funkciót nem végző rákos daganatok, mellettük pedig az elsorvadt részek. Máshol pedig a diktátor és a hűbéresei teszik ugyanezt, mint államkapitalisták: minden ragadozó-hierarchiás rendszer ilyen.

4. Másképpen mondva, a társadalom gerincet alkotó, szükségszerű részeknek kell jónak lennie – azoknak, amelyek a nagy kiterjedésű társadalmi működést, és az általános közérzetet határozzák meg, mint pl. az, hogy milyenek a politikacsinálók erkölcsileg, szellemileg, és szakmai tudásban; hogy milyen döntéseket és törvényeket hoznak; hogy milyen az állam felépülésének módja és minősége, hogy megvan-e a mindenki számára megadatott értelmes és hasznos, kölcsönös és arányos tevékenység, munka, az egészség, az élet- és vagyonbiztonság, a rend; hogy társadalmi igazságosság van, vagy igazságtalanság, kirívó vagyoni különbségek, dözsölés és pazarlás egyesek részéről, mások részéről pedig a napi megélhetési gondok; hogy a tudatiparosok milyenné formálják a közvéleményt, és merre vezetik a tömeget, és hogy oktatás címszó alatt mit oktatnak és mit nem – hogy az életben valóban hasznos dolgokat, vagy pedig mesterséges követelményrendszer van, ahol a tanulók nem az életnek, hanem az iskolának tanulnak.

4.1 Ezek az ország, és a társadalom sorsát meghatározó valóban fontos dolgok.

5. Az egyéni szintet tekintve, mindenkinek megvan az irányultsága, ami lehet valóban jó és egészséges, illetve lehet rossz, szenvedélybeteg.

5.1 A kettő között a különbség: az élet tengelyében haladás, vagy a letérés róla, rossz, beteg útra.

5.2 Az életút vagy jó út, vagy tévedés.

10.7 Különleges képességek

1. Az nem baj, ha a hasznos biodiverzitás részeként vannak különleges képességű emberek is, viszont az értelmes és jól működő élethez általában nem szükségszerűek, mert nem a különleges képességek által lesz jó, és jól működő az ország és a világ; ők csak színesítő elemek, mint pl. a cirkuszi mutatványosok – hibernálás, bőrlátás, bűvésztükkök, stb. –, amelyből néhányan meg tudnak élni, illetve egyéb módon a hasznukra válik.

2. Lehetséges, hogy valamely különleges képesség a külső körülmények kedvezőtlen alakulása folytán létfontosságúvá válik, és abból lesz a fő irány, a sürgősen elsajátítandó tudomány. Ekkor, de csak ekkor, főszerepet kap a különleges képesség birtokosa; máskülönben ő nem a fő irány, hanem a periféria része.

10.8 Karizma

1. A karizmatikus személyre alapozásnál, ha a karizmatikus személy meghal, akkor a rendszer hanyatlik, vagy megszűnik, mert nagymértékben a kivételes képességű, karizmatikus személyre épült, és nincs megfelelő utódja.
2. Az a jó rendszer, amely átlagemberekkel, karizmatikus személyek nélkül is jól működik, és ahol nem feltétel a karizmatikus, különleges emberek megléte. Természetesen nem baj, ha ilyenek vannak, viszont ne a meglétükön vagy nem létükön múljon a rendszer jó működése – tehát a valóban jól működő rendszerben a karizmatikus személy csak egy extra, egy színfolt, de nem létszükséglet.
3. A karizmatikus személyek veszélye: lehet, hogy jól megtalálták a tömeget mozgató lelki zsinórokat, csak éppen az élet útját nem találták meg, és pusztulásba vezetik a sikeresen az irányításuk alá vont tömeget – vö. (ön)gyilkos szekták, és a vezetőik.

10.9 Fontos életpaszttalatok

1. Ha az eddigi életed során fontos, hasznos, megszívlelendő életpaszttalatokra tettél szert – akár kudarcokról, kerülendőkről, akár sikerekről, keresendőkről –, akkor írd le ezeket, akár életrajzi formában is, ezáltal megkönnyítve az utódok dolgát.

Általános érvényű tapasztalatok:

1.1 Minden téves, rossz döntés a kihalás felé vezet; az élet pedig hosszabb távon nem tolerálja a téves döntéseket.

1.2 Minél kevésbé intelligens valaki, annál inkább kiteszi az egyenlőségjelet a nem egyenlő, különböző dolgok és személyek közé, és így a hamis általánosítás hibájába esik.

1.3 Minél kevésbé intelligens valaki, annál kevésbé veszi észre a különböző dolgokban és személyekben a hasonlóságokat, és így abba a hiába esik, hogy nem veszi észre, vagy nem akarja észrevenni a létező közös nevezőket.

1.4 A kártékonyakat, az erőszakosakat, a rábeszélőket be se fogadd az életedbe, vagy ha mégis bekerültek valahogyan, takarítsd ki onnan őket, így jársz a legjobban.

1.5 Szerezd meg a valóst a valótlantól, az igazat a hamistól, a fontosat a kevésbé fontostól, és a lényegtelenről való megkülönböztetés képességét, és használd, mert leginkább így tudsz az élet útján maradni.

--

11. Élet-univerzalista szertartás, rítus, szokás, ismétlődő tevékenység

1. Szükség szerint, és szertartás, rítus, szokás alatt az ismétlődő cselekedeteket, tevékenységeket, eseménysort értve, és tág értelemben használva, és ezeket három kategóriára osztva, úgymint kötelező, erősen ajánlott, és ajánlott, valamint ezeken belül rendszeresen, és alkalmanként osztva.

1.1 Az élet-univerzalista kötelező ismétlődő tevékenységek csak olyan dolgok lehetnek, amelyek nem öncélúak, és nem arra szolgálnak, hogy értelmetlen, vagy csekély értelmű dolgokkal töltsük el az időt, hanem ezek legyenek szükségesek és fontosak, valamely, szintén ilyen cél szerint.

2. Kötelező élet-univerzalista rendszeresen ismétlődő tevékenység

2.1 Az élet-univerzalizmus könyve legújabb verzióját havonta egyszer vagy el kell olvasni, vagy meg kell hallgatni, olyan figyelemmel, mintha olvasná az illető, akár részletekben, akár az egészben egyben, mert, bár le van írva, de a megoldandó gyakorlati helyzetekben feledésbe merül a helyes út a nem emlékezés, a nem-használat, a nem-gyakorlás által, és ezt a negatív

hatást kiküszöbölendő, rendszeresen és kellő gyakorisággal foglalkozni kell az élet-univerzalizmussal, elgondolkodni és meditálni rajta az illető aktuális képességei és ideje szerint, és feljegyezni valahová, és kipipálni, amikor már megvolt. A havi egyszeri elolvasás vagy meghallgatás a minimum, több lehet, kevesebb nem.

2.1.1 Amennyiben olyan rendkívüli helyzet áll fenn, hogy előre láthatóan, vagy valamilyen, az illetőn kívüli oknál fogva nem teljesíthető a havi olvasás vagy meghallgatás, akkor össze is lehet vonni ezeket, előre, vagy utólag ha belefér még az évbe, maximum hármát egy hónapba, és akkor négy hónap alatt megvan az évi tizenkét elolvasás vagy meghallgatás.

2.1.2 Szubliminális, hallásküszöb- illetve tudatküszöb alatti, vagy alvás ideje alatti hallgatás nem számít meghallgatásnak; az csak ráerősítő hatás. Elalvás esetén, ha emlékszik rá az illető hogy mikortól aludt el, onnantól hallgassa meg ismét a hátralevő részt; ha nem emlékszik rá, akkor az egészet.

2.1.3. Aki a kötelező élet-univerzalista tevékenységet nem teszi meg a leírt módon, az nem nevezheti magát élet-univerzalistának, csak élet-univerzalista jelöltnek, próbálkozóknak.

2.1.4 Amikor az ember az élet-univerzalizmust elhanyagolja, és más dolgok fontosabbá válnak a gyakorlatban a számára, akkor tipikusan ebből az egy hibából következik az összes többi, az összes hátránnyal, kárral, negatívummal együtt, és végül azzal a felismeréssel, hogy nem volt bölcs dolog letérni az élet-univerzalizmus útjáról, sőt, több mint bűn, hiba volt. Mert hová tér le az ember az élet-univerzalizmus útjáról? Valamelyik, és bőségesen meglevő rosszabb útra, a degeneráltak, kártékonyak, bűnözők közé, hogy aztán eljusson az addig még valamiért hiányzó tudáson és tapasztalaton át a felismerésig, hogy a letérés hiba volt.

2.1.5 Ha valaki már kívülről tudja szó szerint az élet-univerzalizmus könyvének legújabb változatát, és az életében kivétel nélkül minden élethelyzetben alkalmazza is, akkor már nem kell, hogy havonta elolvassa, mert már elérte ebben a tökéletességet.

3. Erősen ajánlott élet-univerzalista rendszeresen ismétlődő tevékenység

3.1 A szellem és a test edzése, fejlesztése, a könnyűtől és egyszerűtől a nehézig és bonyolultig.

3.1.1 Valószínű, hogy az optimális arány az 50% szellemi és 50% testi edzés. Ha valaki, a munkája, az aktuális megoldandó feladat miatt kénytelen ettől eltérni, és valamelyik oldal túlsúlyba kerül nála, akkor legyen tisztában azzal, hogy nem optimális életmódot folytat, és törekedjen az 50-50% arányhoz való minél hamarabbi, és sikeres és tartós visszatérésre.

4. Ajánlott élet-univerzalista alkalmankénti ismétlődő tevékenység

4.1 Ima: amikor valamilyen helyzetet, problémát az illető önerőből nem tud megoldani; ez egy kérelem, segítségkérés Istentől, a feltételezett felsőbb hatalmaktól, hatóerőktől.

4.1.1 Még ha valamikor az derülne is ki, hogy nincs Isten, túlvilág és túlvilági élőlények, és így hiábavaló hozzájuk imádkozni, akkor sem hiábavaló az ima abból a szempontból, hogy az illető foglalkozik az ügygel, ami által találhat rá megoldást, végiggondolva és keresve minden lehetőséget.

12. Élet-univerzalista iskola és önképzőkör

1. Élet-univerzalista cél megtanulni és megtanítani minden olyan valóban fontos dolgot, amit jelenleg nem tanítanak a többi iskolában; elsősorban mindazon dolgokat, amelyek a hívek nagy többsége számára fontosak lehetnek az életben, másodsorban pedig az egyre speciálisabb, szakismeret jellegű dolgokat, amelyek szintén sokak számára hasznosak lehetnek az életük során.

1.1

Tantárgyak:

1. Élet-univerzalizmus. Ez mindig az első, lévén hogy ez az alaptantárgy.
2. Gazdaság (pénzügy, gazdaságtan)
3. Politika
4. Túlélés
5. Elsősegély, orvosi ismeretek
6. Angol nyelv
7. Logika, filozófia
8. Beszédtan
9. Jog
10. Média
11. Hadtudomány
12. Kreativitás, menedzsment
13. Pszichológia
14. Vallástörténet
15. Civilizációtan
16. Elhallgatott történelem
17. Építészet
18. Kertészet
19. Agrárium

A 2-től kezdve a sorrend változhat, és lehetnek új tantárgyak is, az aktuális szükség szerint. Ez a terv a nem túl távoli jövőre vonatkozóan, 2016-tól kezdve.

1.2 Egy személy maximum öt tantárgyat taníthat, ami által öt felé osztja magát, a szokásos két tantárgy helyett, tehát ez csak kedvezőtlen, az optimumot még el nem ért esetekben indokolt, pl. tanító-hiány esetén, vagy a szükséges minőséget még el nem érték esetén.

13. Az élet-univerzalista egyház és az állam kapcsolata

1. Az élet-univerzalista egyház és az állam kapcsolatát az élet-univerzalistáknak mérlegelniük kell, magát a kapcsolatfelvételt, és amikor változás van, ha új helyzet áll elő.

1.1 Például Magyarországon 2015-ben vallási egyesület által valósul meg a kiségyház, vagy kezdő egyház kapcsolata az állammal, ez a bürokratikus keret az egyház és az állam között.

1.2 Akár van államilag is elismert kapcsolat az egyház és az állam között, akár nincs, az élet-univerzalizmus ettől függetlenül létezik; nem ettől függ a létezése, hanem a saját önvalójától, a saját jóságától, a saját tagjaitól.

1.3 Az egyház és az állam kapcsolatában az egyszerű és nagy szabadságfokot adó szerződés, alapszabály a jó; azért, mert minél több a meghatározott pont, annál több a kötelék, a gúzsba kötés, és az is egy fontos szempont, hogy adott esetben könnyen és fájdalommentesen el is kell tudni válni az államtól.

2. Az egyházat tartsák el a hívek; ez egy korrekt elv, és ez kell, hogy érvényesüljön az élet-univerzalizmus esetében is. Miért azok tartsanak el valamely egyházat a tőlük elvont adó által, akiknek nincs közük hozzá, vagy nem is értenek vele egyet? Ha ez történik, az nem korrekt.

2.1 Ha az állam visszaosztja a hívek adójának 1%-át az egyháznak, akkor még mindig a hívek tartják el az egyházat, csak közvetetten. Ha az állam ezen 1% mellé „grátisz” hozzátesz még 1%-ot mindenki adójából, akkor ott már nem csak a hívek tartják el az egyházat, az már más

pénze is, és az ügylet nem korrekt, és itt kezdődik az egyház és az állam korrupció összefonódása. Az ilyen pénzről le kell mondani, és ha van ilyen pénz, akkor valamilyen formában vissza kell juttatni az adófizetőknek.

2.2 Az egyház és az állam közötti korrupció összefonódást el kell utasítani. Tipikus példa az ilyen esetre, hogy az egyház kap támogatást az állam által, mindenki adójából, csak a hívek cserébe szavazzanak a kormánypártra, és „mindenki jól járt”, kivéve az adófizetők nagy többségét, akiket persze erről az ügyletről „elfelejtettek” megkérdezni.

2.3 Ha államformaként teokrácia valósul meg, és az egyház egyben az állam is, akkor ezzel egy új helyzet áll elő, mert így már a rész képviseli az egészet (ami minden kormánypárt esetében így van), de akkor is marad érvényben az, hogy az egyházat tartsák el a hívek, viszont mivel az egyház és az állam egy, így az államnak megvannak azok a lehetőségei, hogy olyan plusz kedvezményeket, jogosultságokat adjon a híveknek, hogy ne érje meg nem hívőnek lenni, és ez így még mindig korrekt, ha jól csinálják, hiszen a hívek mindig kapnak valamilyen ellentételezést a pénzükért és a munkájukért, amit a nem hívek nem kapnak meg.

13.1 Az élet-univerzalizmus és az állami, vagy egy másik felekezeti iskola

1. Jó esetben megvalósul a békés egymás mellett élés az egyes vallások és világnézetek, életformák között. Ha nincs ilyen jó és szerencsés eset, akkor valamilyen konfliktus, és konfliktuskezelés van.

2. A vallások és ideológiák híveinek harca, és a vallási alapú üldözés már régi keletű, és tart még akkor is, amikor a hatalmon lévők szépeket hazudnak a megtéveszthetőknek arról, hogy már nincs se konfliktus, se üldözés.

3. Ha egy tanítás nem egyezik a hatalmon levők vallásával, vagy ideológiájával, legyen az akár egy konkrét iskola igazgatójának vallása vagy ideológiája, akkor ott „erősebb kutya uralkodik”-ra, és üldözésre kell számítani.

4. Az állami iskola általában olyan, hogy mindenkinek kötelező oda járnia, a vallásától és világnézetétől függetlenül; ezt a kényszer-rendszert a hatalmon levők ilyenre találták ki, kivéve, ha magániskoláról és otthoni iskoláról (home schooling) van szó, mert lehetségesek és léteznek más oktatási rendszerek is.

5. A szocializmusban, és általában Nyugaton a kiválasztás alapja a társadalmi hierarchiában az, ahogy a tanárok szelektálnak az osztályzással, és van rá példa, vagy akár az a tipikus, hogy ezt nem a tudás és a képességek alapján teszik, hanem az alapján, hogy vagy engedelmes talpnyaló valaki, és akkor lehet belőle jó jegyeket kapó diák és állami apparátcsik, vagy nem talpnyaló, és akkor lehet belőle rossz jegyeket kapó diák és segédmunkás. Tehát, vagy engedelmes, és lojális valaki a rendszerhez, vagy nem engedelmes és nem lojális, ez is lehet a fő kérdés, és akkor ennek megfelelően alakulnak az osztályzatok, nem pedig a tényleges tudás és a képességek szerint.

5.1 Kapitalizmusban lehet valaki magánvállalkozó is, és érvényesülhet önerőből, a tényleges tudása és képességei alapján, a szocializmusban – azaz államkapitalizmusban – viszont csak az állami hierarchia alja, a segédmunkás szintű élet a választék az engedetlenség számára, ha nem tudnak megszökni onnan; és persze államilag arra is vigyáznak, hogy lehetőleg ne tudjanak megszökni a hátrányos helyzetbe hozottak, az elégedetlenek.

6. Az államot képviselők általi kényszerítés az állami iskolával kezdődik; nem szabad akaratóból, hanem kényszerítés hatására mennek oda a gyerekek.

6.1 Nem túlzás azt állítani, hogy az állami iskola az állami hadsereg előszobája; és aki a tanárral nem ért egyet, az olyan, mint a parancsmegtagadás a hadseregben, és a büntetése sem marad el; és aki nem az állami, vagy a többségi vallást követi, az is olyan, mint egyfajta

parancsmegtagadás; az illető nem állt be a sorba, szembeszállt a kimondott vagy kimondatlan elvárásokkal, és lázadó, parancsmegtagadó.

7. A rossz rendszereket rossz emberek találják ki, és tartják fenn; és az ilyen rendszerben, az az állami apparátcsik, aki megfelelt azon rossz rendszer követelményeinek, miszerint engedelmesség kell, aljasság és hülyeség viszont nem akadály, ezek nem kizáró okok, annál tipikus eset, hogy ha van egy kis hatalma a többiek felett, azonnal vissza is él vele.

8. Az állami kényszerítésnek alávetett kiskorú és fiatalok pedig, ahelyett, hogy szembeszállna az iskolai főnökeivel és ezáltal az egész államgépezettel kerülne szembe, és veszítené el a harcot velük szemben, ehelyett tanuljon meg hallgatni, amikor erre van szükség, és feleljen meg az állami elvárásoknak is, és más, magasabb erkölcsi és szellemi szintű elvárásoknak is, és legyen olyan okos és ügyes, hogy megtalálja a módját a kettő összeegyeztetésére, anélkül, hogy a magasabb szintű elvárások csorbát szenvednének.

8.1 Ilyen körülmények között az új tanok terjesztése nem a tanulók dolga, és nem a tizenévesek feladata az sem, hogy rendszert váltsanak. Az ő dolguk az, hogy tanuljanak, és legyenek sikeresek abban, ami az ő korosztályi feladatuk, és persze sikeresen éljék túl azt az egészet.

8.2 Minden rossz rendszerben vannak sérelmek, igazságtalanságok; viszont a rajta esett sérelmek miatt bosszút álló fiatalok tettes, gyilkos – hívják őt hősnek, vagy terroristának, kinek-kinek a saját nézőpontja szerint – nem fogja tudni megváltoztatni a rossz rendszert. Az csak viszonzta, megtorolta a sérelmeket, nem csak kapott, hanem adott is, ennyit ért el, és előbb-utóbb legyűri a meg nem változtatott rossz rendszer túlerejét, és akkor megint kapott az adok-kapok pofozkodásban, és a lényeg maradt ugyanaz, ami rossz volt, az továbbra is rossz maradt.

8.3 Akinek feltett szándéka, hogy megváltoztatja a rendszert, mert látja és tapasztalja, hogy az rossz, az nem tehet jobbat, minthogy okos taktikusként túlél minden rosszat, és felnőttként megtesz minden szükséges lépést az új és jó rendszer érvénybe léptetéséhez és a régi és rossz rendszer leváltásához. Tehát életcélként tervez, szervez, és megvalósít, felépít egy új és jó rendszert, és leváltja vele a régit és rosszat; ennek ez az útja-módja, és csak ez. Nem is olyan melleleg, a leváltandó régi és rossz rendszer is módszertanilag így készült, „csak” a kiinduló elvei, az alaptételei nem voltak jók.

8.4 Diákként a legjobb teljesíteni a régi rendszer működtetőinek elvárásait, másként mondva „megadni a császárnak ami a császáré”, egyébként pedig az új rendszert építeni, és csendben; tehát kettős követelménynek megfelelni, és persze ez a legnehezebb, de aki ezt meg tudja tenni, az felnőttként már a kellően jó, nyerő helyzetben van.

8.5 Rendszer-szinten a lényeg az, hogy Nyugaton van egy régi és rossz rendszer, amit viláгурalmista judaista zsidók hoztak létre a saját irányítói és anyagi hasznuk számára, és amely amőba-szerű, ahol a külső változik, viszont a belső, a lényeg marad, és egész sor címkét használt már el a külsőre (a XXI. század elején a „liberalizmus”, „demokrácia”, „szabad” címkék elhasználásánál tartanak), és amely pusztulásba sodorja a világot, és aki ezzel szemben fellép, és egy másik, mindenkire vonatkozóan igazságos, nem kivételező és nem kettősmércés rendszert preferál, az csak lázadó lehet, úgy az iskolában, mint az élet többi területén.

8.6 A viláгурalmista „kiválasztott” judeonácik leginkább a „felsőbbrendű” árja nációkhoz hasonlítanak, ahogy két ragadozó állat leginkább egymásra hasonlít, csak az előbbiek a rafináltságukkal és sunyiságukkal nagyságrendekkel rosszabbak, és sokkal többet és tovább ártanak a többieknek, mint az utóbbiak.

8.7 A harcot nem kell erőltetni velük, mert a judaista rendszer önmagában véve rossz, és összedől, felívelés és letérés pályán mozog. A szükséges, kellő szintű önvédelmet kell megvalósítani, a régi és rossz rendszer és a működtetői káros hatásainak kivédését.

13.1×1 „Illich az iskolát a társadalmi egyenlőtlenségek melegágyának, az ott folyó oktatást pedig egyfajta agyomosásnak tartotta, amelynek egyetlen célja, hogy az egyént a fogyasztói társadalom igényeinek megfelelően idomítsa. Minél alaposabb agyomosáson esik át valaki (minél jobban tud az iskola önkényes elvárásaihoz alkalmazkodni), annál privilegizáltabb helyet tud kiharcolni magának a társadalomban. Aki pedig valamilyen okból nem tud mindehhez idomulni, azt a társadalom megbélyegzi, és a margóra löki.”

(Az iskola nemcsak megbetegít, butává is tesz)

<http://www.origo.hu/kultura/20150207-az-iskola-nemcsak-megbetegit-butava-is-tesz.html>

13.1×2 „A polgári társadalom szétszakította az ember életét munkahelyre, magánéletre, közösségi életre. Ez a 19. század eredménye. Az általános népiskola bevezetésével az iskola munkahelyé vált a gyerekek számára. Van jó munkahely és rossz munkahely, de mindenképpen kényszer, tankötelezettség van.”

(Az iskola alapvetően erőszakos szervezet)

<http://www.origo.hu/kultura/20150316-minden-iskola-eroszakos-organizacio.html>

13.1×3 „Ha a gyerekeidnek rosszak a jegyei, az nem azt jelenti, hogy rosszul olvasnak vagy bármi ilyesmi. Hanem csupán azt, hogy nem voltak elég engedelmesek az állami kiképzés során, és ezért meg lesznek jelölve további kezelésre vagy a felelősségteljes pozícióktól való eltiltásra, mondjuk olyan formában, hogy elzárják az útjukat az egyetemektől, melyek a felelősségteljes pozíciókhoz vezetnek, vagy úgy hogy nem kapják meg azokat az engedélyeket, melyek a felelősségteljes pozíciókhoz szükségesek.

Mindéz precízen ki lett dolgozva! Nem csak úgy kialakult az idők folyamán, hogy mindig megtartottak dolgokat az eddigiekből, aztán a következő generációban pedig hozzátettek. Ez az egész asztaloknál lett kidolgozva.

Méghozzá túlnyomó részében egy maroknyi helyen.”

John Taylor Gatto amerikai író és ex-tanár

(Ébresztőfilm 14/16 - Agyomosás (benne: John Taylor Gatto))

<https://www.youtube.com/watch?v=Jrhf6CXoLb0>

13.1×4 „Nem vagyunk kötelesek kölcsönadni az autónkat bárkinek, aki kéri, viszont az iskoláskorú gyerekeinket kötelesek vagyunk átadni a gyerekek feldolgozásából élő idegeneknek, jóllehet a gyerekek kilencede retteg az iskolában őket érő fizikai bántalmaktól. Alapos okkal: minden évben körülbelül harminchármat ölnek meg. 1992 és 1999 között 262 gyereket öltek meg az Egyesült Államok iskoláiban. Az ükanyáinknak nem kellett beszolgáltatniuk a gyerekeiket. Mi történt időközben?

Ha azt követelném az olvasótól, hogy a tévékészülékét bízva rá egy névtelen, kóbor szerelőre, akinek munkára van szüksége, azt hinné, hogy meghibbantam. Ha rendőrt hívnék, aki a tévéjét tönkretévő szerelő kifizetésére kényszerítené, föl lenne háborodva. Miért bízva hát rá olyan engedelmesen a gyereket a kormány tanárnak nevezett ügynökére?

Fel szeretném tární a modern iskoláztatás rejtett vetületeit, például azt, hogy kikényszeríti a gyerekeknél az erkölcsiségének romlását. Semmi beleszólásunk sincs abba, hogy kik legyenek a tanáraink. Semmit sem tudunk a háttérükről vagy a családjukról. És az állam sem tud sokkal többet róluk.”

(John Taylor Gatto: Az amerikai oktatás rejtett története (2000) – előszó)

<http://www.foti-peter.hu/gatto-hidden-history.html>

13.1×5 „Iskoláink válsága egy nagyobb társadalmi válságot tükröz. Úgy tűnik, elvesztettük az önazonosságunkat. Példa nélküli a gyerekek és az öregek világtól való elzárásának mértéke: senki sem beszél már velük. Márpedig ha a gyerekek és az öregek nem érintkeznek egymással naponta, akkor a közösség csak egy jövő és múlt nélküli folytonos jelenben él.

Valójában a »közösség« szó nem is nagyon használható az egymással való viselkedésünk megnevezésére.

Hálózatokban élünk, nem közösségekben, és mindenki, akit csak ismerünk, magányos ettől. Furcsa módon az iskola főszerepet játszik ebben a tragédiában, mint ahogy a társadalmi osztályok büntudatának növekedésében is. Úgy tűnik, emberválogatásra használjuk az iskolát, egy kasztrendszer hozunk létre, amelyben aztán ott vannak a metrókban barangolva kéregető és az utcán alvó érinthetetlenek. Nagyon érdekes jelenségre lettem figyelmes huszonöt éves tanári pályafutásom alatt: a tanítás és az iskolák egyre jelentéktelenebbé válnak a bolygó nagy vállalkozásai számára. Senki sem hiszi már el, hogy a tudósokat természettudományi órákon képzik, a politikusokat állampolgári ismeretek órákon, a költőket angolórákon. Igazság szerint az iskolák valójában csak engedelmisséget tanítanak.”

(Az Oktatásról - Az Év tanára John Taylor Gatto igaz szavai)

<http://vilaghelyzete.blogspot.hu/2011/10/az-oktatarrol-az-ev-tanara-john-taylor.html>

13.1×6 „Nincs szükségünk Karl Marx elméletére az osztályok közti nagy harcról ahhoz, hogy belássuk: az összetett – gazdasági vagy politikai – vezetésnek érdekében áll lebutítani, demoralizálni, megosztani az

embereket, és eldobni azokat, akik nem alkalmazkodnak. Az osztály keretbe foglalhatja a vállalkozást, mint amikor Woodrow Wilson 1909-ben a Princeton Egyetem akkori elnökéként a következőt mondta a New York City School Teachers Association (New York-i tanárok szövetsége) tagjainak: „Azt szeretnénk, ha az emberek egyik osztálya liberális oktatásban részesülne, egy másik, minden társadalomban szükségszerűen sokkal nagyobb osztályuk pedig lemondana a liberális oktatásról, és sajátos nehéz fizikai munkára készülne fel.” Ám az ezeket a célokat megvalósító undorító döntések mögötti indítékok nem szükségszerűen alapulnak az osztályon. Eredhetnek pusztán félelemből, vagy abból a mára gyakorivá vált hitből, hogy a „hatékonyság” a legfőbb érték, nem a szeretet, a szabadság, a nevetés vagy a remény. Mindenekelőtt eredhetnek egyszerű kapzsiságból.

Elvégre hatalmas vagyoni felhalmozásával kecsgetett egy tömegtermelésen alapuló gazdaság, amelyben szervezésénél fogva a nagy vállalatot részesítik előnyben a kis céggel vagy a családi gazdasággal szemben. A tömegtermelés azonban tömeges fogyasztást igényelt, és a huszadik század fordulóján a legtöbb amerikai erkölcselenségnek és esztelenségnek tartotta olyasmit vásárolni, amire valójában nem volt szüksége. E tekintetben a kötelező oktatás égből pottyant áldás volt. Az iskolának nem kellett közvetlenül arra nevelnie a gyerekeket, hogy azt gondolják, szüntelenül fogyasztaniuk kell, mert még valami ennél is jobbat tett: arra ösztönözte őket, hogy egyáltalán ne is gondolkodjanak. Ezzel pedig könnyű célpontjává váltak a modern kor egy másik nagy felfedezésének – a marketingnek.

Mármost nem kell ahhoz marketinget tanulnunk, hogy tudjuk, melyik két embercsoportot lehet mindig rávenni a szükségletükön felüli fogyasztásra: a függőket és a gyerekeket. Az iskola egészen jó munkát végzett a gyerekeink függővé tételével, ám a gyerekekké alakításukkal kiválót. Ez sem véletlen. A teoretikusok Platónról Rousseau-n át egészen a mi Dr. Inglisünkig tudták, hogy ha a gyerekeket minden felelőségüktől és függetlenségüktől megfosztva össze tudjuk zárni egymással, aztán kizárólag a kapzsiság, irigység, féltékenység és félelem közönségessé tevő érzéseinek megélésére bátorítjuk őket, akkor idősebbek lesznek ugyan, de sosem nőnek fel igazán. Az egykor jól ismert Public Education in the United States (Közoktatás az Egyesült Államokban) című könyvének 1934-es kiadásában Ellwood P. Cubberley azt részletezte és dicsőítette, hogy hogyan hosszabbította meg 2-6 évvel a gyerekkort az iskolák folytonos kibővítésének stratégiája – pedig akkoriban a kötelező iskoláztatás még egészen új volt. Ugyanez a Cubberley – aki a Stanford's School of Education dékánja volt, tankönyvíró a Houghton Mifflin kiadónál, Conant barátja és levelezőtársa a Harvardon – a következőt írta Public School Administration című könyvének 1922-es kiadásában: „Az iskoláink ... gyárak, melyekben a nyersanyagot (gyerekek) megformázzuk és megmunkáljuk ... És az iskolának az a feladata, hogy a diákjait a meghatározott előírásoknak megfelelően készítse el.”

Mai társadalmunkból nézve teljesen világos, hogy mik voltak azok az előírások. Az érettség életünknek szinte minden területéről eltűnt mára. A válást megkönnyítő jogszabályok következtében nem kell munkálkodni a kapcsolatokon; a könnyű hitelek következtében nincs szükség pénzügyi önuralomra; a könnyen elérhető szórakoztatás következtében nem kell megtanulnunk szórakoztatni önmagunkat; a kényelmes válaszok következtében nem kell kérdéseket feltenni. Egy gyerekekből álló nemzetté váltunk, boldogan lemondunk az ítélőképességünkről és az akaratunkról a buzdító politika és a hízelgő reklám előtt, melyek sértenék az igazi felnőtteket. Tévékészülékeket veszünk, aztán megvesszük a látnivalókat is a tévéhez. Számítógépeket veszünk, aztán megvesszük a látnivalókat is a számítógéphez. Edzőcipőt veszünk 150 dollárért, ha kell, ha nem, és aztán másikat veszünk, ha túl korán tönkremegy. Városi terepjárókat vezetünk, és még akkor is elhisszük a hazugságot, hogy egyfajta életbiztosítást jelentenek, amikor éppen felborulunk velük. És ami a legrosszabb: a szemünk sem rebben, amikor Ari Fleischer azt mondja, hogy „vigyázzunk, mit beszélünk” – még akkor sem, ha emlékszünk arra, hogy valamikor régen az iskolában még azt hallottuk, hogy Amerika a szabadok földje. Egyszerűen ezt is bevesszük. Az iskoláztatásunk gondoskodott róla – rendeltetése szerint.

Most pedig jöjjön a jó hír. Ha egyszer megértjük a modern iskoláztatás rejtett logikáját, akkor elég könnyű elkerülni a trükkjeit és a csapdáit. Az iskola alkalmazottakat és fogyasztókat nevel a gyerekekből; neveljünk vezetőket és kalandorokat a sajátjainkból. Az iskola reflexszerű engedelmességre neveli a gyerekeket; tanítsuk meg a sajátjainkat kritikusan és önállóan gondolkodni. A jól iskolázott gyerekek hamar unatkozni kezdenek; segítsünk a sajátjainknak a belső életük kialakításában, hogy aztán sose unatkozzanak. Ösztönözzük őket arra, hogy a komoly, a felnőtt dolgokkal foglalkozzanak történelemben, irodalomban, filozófiában, zenében, művészetekben, közgazdaságban, teológiában – mindazzal, amit a tanárok elég jól ismernek ahhoz, hogy elkerüljék. Tegyük próbára a gyerekeinket azzal, hogy elég egyedülletet biztosítunk számukra ahhoz, hogy megtanulhassák élvezni a saját társaságukat, hogy belső párbeszédet folytathassanak. A jól iskolázott embereket az egyedüllettől való rettegetésre kondicionálták; állandóan társaságot keresnek a TV, a számítógép, a mobiltelefon és a felszínes, gyorsan megkötött és gyorsan felbontott barátságok révén. A gyerekeinknek sokkal értelmesebb életet kellene élniük, és élhetnek is.

Először azonban rá kell ébrednünk arra, hogy mik is valójában az iskoláink: fiatal elmékkal kísérletező laboratóriumok, a vállalatok társadalma által megkövetelt szokások és magatartásminták fő kitermelőhelyei. A kötelező oktatás csak mellékesen szolgálja a gyerekeket; a valódi célja az, hogy szolgálkává tegye őket. Ne hagyjuk meghosszabbítani a sajátjaink gyerekkorát, egyetlen nappal sem. Ha David Farragut kiskamaszként át

tudta venni egy elfoglalt angol hadihajó parancsnokságát, ha Thomas Edison tizenkét évesen újságot tudott készíteni, ha Ben Franklin ugyanennyi idősen el tudott szegődni egy nyomdász mellé tanoncnak (és később át tudta rágni magát egy olyan tananyagon, amely a Yale egy mai végzősének is sok lenne), akkor nem lehet megmondani, mire lehetnek képesek a gyerekeink.”

(John Taylor Gatto: Az iskola ellen – Arról, hogy hogyan és miért nyomorítja meg a gyerekeinket a közoktatás)
http://www.foti-peter.hu/gatto_iskola_ellen.html

13.1×7 Bár nem kifejezetten az iskoláról szól, hanem az életutakról, ezzel kapcsolatban érdemes elolvasni a regényeiben 989 különböző karaktert megformáló Charles Dickens Twist Olivér című társadalmi regényét is, amelyet a saját tapasztalatait is felhasználva írt – még ha fiatalon esetleg nem is megy át teljes mélységében az egyes karakterek, jellemek, történések és életutak megértése, viszont mindenképpen el lehet gondolkodni a kényszerpályákról, a véletlenekről, a célirányosságról, a kezdeményezésekről és a lehetőségek megragadásáról. A regény külön érdekessége, hogy a zsidó karakter zsidósága csak egyszer van megemlítve benne, az eredeti változat több száz hivatkozásához képest – és ez is egy dolog, amit nem ajánlatos műelemzéskor említeni, sem célozni rá, legalábbis a XXI. század eleji Nyugaton nem, mert ez az az extra tudás, amitől az osztályzatok már visszafelé kanyarodnak; az ilyen gyermek már túl sokat tud, és nem osztja a hivatalos, állami, polkorrekt nézetet, és ezért már büntetés jár. Viszont, amit nem mond valaki, azt „nem tudja”; ez ilyen egyszerű. Amennyivel többet tud valaki a hivatalos tananyagnál és álláspontnál, azt tartsa meg magának, és ne mondja az állami, vagy másik felekezeti tanárnak, mert az nem azt akarja hallani – és nem arra ad jó osztályzatot, amit nem akar hallani. A diák azt se mondja, hogy „én azt mondom, amit a tanár úr, vagy tanárnő hallani akar”, mert ez provokáció. A polkorrektség, cenzúra, igazságtalanság a rendszer hibája, a rendszert működtetők és a tanár hibája – és elsősorban és főleg a diák hibája, ha nem tudta kivédeni a rá ható negatív, káros következményt, amit egyébként ki lehet, de mert nem alkalmazta jól az egyszerű és szükséges önvédelmet, ezért ez nem sikerült.

(Charles Dickens: Twist Olivér)
<http://mek.oszk.hu/00300/00368/>